

รายงานการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๒๒๑

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

ประธาน (นายสุพจน์ ไข่มุกด์) : ขออนุญาตเปิดประชุม ผมทำหน้าที่ประธาน
ที่ประชุมแทนนะครับ วันนี้เดี๋ยวมียี่สิบอะไรที่จะชี้แจงที่ประชุมทราบไหมครับ ท่าน ผบ. นาคะครับ
เรื่องพຽ່ງนี้ที่ว่าจะมีใครไปบ้าง เข้าวังไซ้ไหมครับ พຽ່ງนี้มีใครบ้างครับ ทราบไหม

นายนาถะ ดวงวิชัย : พຽ່ງนี้ที่จะเข้าวังก็จะมีท่านประพันธ์ ท่านอภิชาติ แล้วก็
ท่านนรชิตครับ ที่แจ้งชื่อไว้มี ๓ ท่านครับ

ประธาน : ผมด้วย ผมแจ้งไว้ด้วย ทั้งหมด ๕ คนไม่ใช่หรือ ผมแจ้งไว้คนแรก ๆ
เลยกับท่านประพันธ์

นายนาถะ ดวงวิชัย : เห็นน้องที่เขาทำเรื่องไว้ เขาแจ้งมาว่ามีแค่ ๓ ท่านครับ
ผมถามจากน้องเขาเมื่อสักครู่

ประธาน : ไม่ได้ มีชื่อผมด้วย ผมสมัครคนแรก ๆ เลยกับท่านประพันธ์ ประสาน
ด้วยนะครับ ประสานให้สำเร็จนะครับ ท่านประพันธ์มีอะไรไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่ได้มีประชุมคณะกรรมการติดตามฯ ครับ ไม่มีครับ

ประธาน : วันนี้ถ้าเริ่มเร็ว เราจะได้จบเร็วนะครับ เชิญท่านนรชิตครับ

นายนรชิต สิงหเสนี : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ ไม่ได้มีเรื่องอะไร
เป็นข้อซักถามครับ ตกลงเมื่อวานนี้ก่อนผมออกไปมีคุยกันเรื่องการทำกรธ. ของเราจะเป็น
อนุกรรมการในชุดต่าง ๆ ตกลงมีมติหรือมีความเห็นหรือยังครับว่า ควรจะเป็นคนละกัคณะกรรมการ
และไม่ควรเกินกัคณะกรรมการ ได้คุยกันไหมครับ ผมพอดีไม่อยู่จึงขอสอบถาม

ประธาน : ก็พยายามจะคุยนะครับ แต่ว่ายังไม่มีข้อสรุป เพราะว่าอย่างที่เมื่อวานนี้
เราก็ลองชาวเสียงดู ก็มีบางท่านก็เห็นว่าควรจะมี กรธ. เพียงท่านเดียวแต่ละ คณะอนุกรรมการ
แต่ว่าข้อเท็จจริงแล้วที่ผมคุยกับหลายท่าน ก็คุยกันว่าในกรณีที่ถ้าประธานของคณะกรรมการ
นั้นไม่สามารถมาทำหน้าที่ประธานได้ แล้วก็ทำให้ใครเป็นคนที่จะ conduct การประชุม
เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า พวกเรา-----

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

หลายคนเห็นว่าควรจะมีอย่างน้อย ๒ คนในแต่ละคณะอนุกรรมการ คือถ้าประธานไม่อยู่ที่ให้รองประธานซึ่งเป็น กรธ. ทำหน้าที่ประธานได้นะครับ และผมเห็นอย่างนั้น ก็ยังไม่ได้เรียนท่านประธานตัวจริงนะครับ ยังไม่ได้เรียนท่าน แต่วันนี้ก็เห็นมีคณะอนุกรรมการของท่านประพันธ์ที่เป็นประธาน เรื่องของ ส.ส. นะครับ ก็มีครบแล้ว ๑๐ คน โดยมี กรธ. ท่านเดียว เพราะว่าตามข้อเท็จจริงแล้วผมเห็นว่าควรจะมีอย่างน้อย ๒ คนในแต่ละอนุกรรมการ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ครับ ถ้า ๖ คณะอนุกรรมการ คณะอนุกรรมการละ ๒ คน ก็แค่ ๑๒ คน เรามี ๒๐ คน ตัดท่านประธาน ๑ คน ก็เหลือ ๑๙ คน ก็น่าจะยังเพียงพอ

ประธาน : แล้วก็แต่ละอนุกรรมการนั้นก็ทำหน้าที่ พอจบเรื่องแต่ละเรื่องก็สิ้นภารกิจไป ก็ไม่น่าที่จะมีคล้าย ๆ ว่ามันซ้ำซ้อนนะครับ เพราะว่าเราก็พิจารณากฎหมายลูกแต่ละฉบับ มันก็เรียงไปตามลำดับ เราไม่ได้พิจารณาพร้อมกัน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตท่านประธาน อยากจะให้ทางฝ่ายเลขาทางคุณนาถช่วยพิมพ์ออกมาสิว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๖ ฉบับ มีใครเป็นประธานบ้าง เพราะว่ายังจำกันไม่ได้นะครับ แล้วเอามาแจกว่า ๖ คณะนี้มีใครบ้าง แล้วก็ในความเห็นผมนี้ผมว่าน่าจะตั้งให้ครบ ๘ เรื่องเลย ทั้ง ๘ ฉบับเลย ถึงแม้มีอีก ๒ ฉบับยังไม่ส่งมา แต่ว่าเราน่าจะตั้งไว้เลย แล้วก็ถ้าเกิดเจ้าของเรื่องเขายังไม่ส่งมา มันก็มีกฎหมายเดิมเป็นฐานอยู่แล้วในการที่จะพิจารณา เพราะว่าอันนี้คณะอนุกรรมการนี้ไม่ได้เป็นคณะอนุกรรมการที่จะไปยกร่างในรายละเอียด เพียงแต่ว่าเป็นคณะอนุกรรมการที่รับฟังแล้วก็สรุปหลักการสำคัญของกฎหมายนั้นว่าควรมีเรื่องอะไร ๆ ความจริงน่าจะตั้งให้ครบ ๘ คณะไปเลยในกฎหมายที่เหลือ

ประธาน : ที่เหลือก็มี ป.ป.ช. กับศาลรัฐธรรมนูญครับ ยังไม่ส่งมาครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมว่าน่าจะตั้งได้เลย เพราะ ป.ป.ช. ก็มีกฎหมาย ป.ป.ช. อยู่แล้ว ศาลรัฐธรรมนูญก็มีวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญอยู่แล้วน่าจะตั้งได้เลย แล้วจะได้หาใครเป็นประธาน แล้วก็ไปหาอนุกรรมการมาได้เลยครับ

ประธาน : ก็มีอาสาสมัครไหมครับ เห็นท่านอาจารย์อุดมถาวรชัยใช้ไหมครับ ป.ป.ช. กับศาลรัฐธรรมนูญ ผมอยากอยู่ศาลรัฐธรรมนูญ แต่ไม่อยากจะไปประธาน เพราะว่ามันจะกลายเป็นผลประโยชน์ทับซ้อนไปไหม เพราะว่าถ้าไม่เห็นไป ผมก็ยินดี แต่ว่าถ้าคุณที่จะรับอาสาไปเป็นประธานก็ยินดี และผมขอเป็นรองประธานแล้วกันนะครับ เชิญครับ ท่าน ผบ. นาถ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายนาถ ดวงวิชัย : ขออนุญาตครับ ต้องขอประทานโทษอย่างสูงครับ เมื่อสักครู่นี้แจ้งชื่อ ๓ ท่าน ตกลงคือไม่มีชื่อท่านอภิชาติ แต่เป็นชื่อท่านสุพจน์ครับ ๓ ท่านนะครับ ก็จะเป็นท่านสุพจน์ ท่านประพันธ์ แล้วก็ท่านนรชิต แต่คราวนี้ก็คือเมื่อที่ผมเลยโทรประสานไปที่กองกลาง เขาเลยบอกว่าถ้าเกิดยังมีความประสงค์ที่จะไปในวันพรุ่งนี้นะครับ สามารถที่จะได้อีก ๒ ท่าน เพราะตอนนี้พอดีมันเป็นปัญหาจากการบริหารภายในวังว่าเรามีบัตรที่ให้มา แล้วตอนนี้ที่กองกลางมีถือบัตรอยู่ ก็คือเหลืออีกแค่ ๒ ใบ ถ้าเกิดทาง กรธ. มีความประสงค์จะไปสามารถแจ้งชื่อได้วันนี้ แล้วก็พรุ่งนี้ก็สามารถที่จะเข้าได้เลย แต่หลังจากนี้เท่าที่รับทราบมาคือเขาไม่มีแล้ว ไม่มีการสวดแล้ว แล้วก็ไม่มีเวรเข้าเฝ้าแล้ว เพราะฉะนั้นก็จะอีกครั้งหนึ่งก็คือคงจะเป็นวันที่เราเป็นเจ้าภาพสวดครับ

ประธาน : สรุปตอนนี้ท่านอภิชาติอยู่ใน ๑ ใน ๔ ใช่ไหมครับ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ขออนุญาตเรียนครับ คือเมื่อที่ผมก็นึกว่าผมลงชื่อไว้ แล้วก็ถามว่าภริยาไปได้ไหม ก็เอาภริยาไปด้วย เพราะฉะนั้นก็ตัดออกไปหมดเลยนะครับ ไม่ต้องแล้วนะครับ

นายนาถ ดวงวิชัย : คือเมื่อที่ตอนน้องเขากำลังถามอยู่ อันนี้คือเป็นวันที่เป็นเจ้าภาพสวดครับ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ไม่ทราบว่ามีการจำกัดอะไรอย่างนี้ นึกว่าเป็นคณะใหญ่ไปก็บอกไป

นายนาถ ดวงวิชัย : อันนั้นจะเป็นในเจ้าภาพสวด ก็คือจะพร้อมกันของฝ่ายนิติบัญญัติทั้งหมด ซึ่งวันยังไม่ทราบ แต่ของวันพรุ่งนี้เฉพาะคือเข้าไปเพื่อฟังสวด ก็คือตอนนี้เท่ากับว่าเขาให้โควตาเรา ๕ คน ตอนนี้เหลือที่ว่างอีกแค่ ๒ ครับ

ประธาน : ก็สรุปตอนนี้มีผม ท่านประพันธ์ แล้วก็ท่านนรชิตนะครับ ๓ แล้วก็ยังขาดอีก ๒ นะครับ ไม่ใช่ แล้วท่านอภิชาติจะไปไหมครับ พรุ่งนี้

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ผมก็นึกว่าไปคณะใหญ่ เคยบอกภริยาเขาไว้แล้วครับ เขาก็เตรียม อย่างนั้นก็ตัดผมเลยนะครับ เพราะว่าถ้าไม่ใช่ ก็นึกว่าเซ็นชื่อลงชื่อไว้ มาถามก็ว่าไป

ประธาน : เดี่ยว ผบ. นาถช่วยบอกกำหนดการอีกที่ได้ไหมครับว่า การแต่งกายและมาพบกันที่ไหน จะไปอย่างไร รถออกกี่โมง ช่วยบอกอีกที่ได้ไหมครับ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายนาถ ดวงวิชัย : ๙ โมงพร้อมกันที่สะพานปลาครับ พรุ่งนี้ แล้วก็แต่งชุด
ปกติขาวครับ

ประธาน : ๙ โมง รถออกจากนี้ นะครับ

นายนาถ ดวงวิชัย : ใช่ครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายนคริต สิงหเสนี : ท่านประธานครับ ถ้าเสร็จเรื่องเข้าวังพรุ่งนี้แล้ว มีอีกเรื่อง
นะครับ เรื่องพิธีบำเพ็ญกุศลเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลปัญญาสมวารที่วัดพระราม ๙
วันที่ ๑ ธันวาคม ทางวัด ทางเจ้าอาวาสได้เรียนเชิญท่านประธานมีชัยเป็นประธานในพิธีนะครับ
พิธีจะทำในโบสถ์ของวัดพระราม ๙ ซึ่งค่อนข้างเล็ก มีที่อยู่ประมาณไม่ถึง ๔๐ แต่ว่าทางวัดขอไว้
๑๐ ที่ แล้วก็ให้ กรธ. เราทั้ง ๒๐ ที่เลยนะครับ เพราะฉะนั้นได้ขอให้ทางฝ่ายเลขาถ่ายกำหนดการ
เวียนให้ กรธ. ทุกท่านแล้วนะครับ ขอความกรุณาดูเป็นกระดาษแผ่นเดียว คือตอนนี้น้องเจ้าหน้าที่
ฝ่ายเลขา กำลังเดินสอบถามว่า ท่านผู้ใดจะเอารถไปเองหรือท่านผู้ใดจะมาขึ้นรถตู้รวมที่รัฐสภา
ก็ขอความกรุณาท่านที่ไปได้และสนใจจะไปก็กรุณาลงชื่อนะครับ ที่น้องเขามาถาม การแต่งกาย
จะเป็นชุดสากลไว้ทุกข์ ท่านประธานมีชัยเป็นคนกำหนด พิธีเริ่ม ๙ โมงเช้า แล้วก็เสร็จประมาณ
๑๐.๔๕ นาฬิกา ๑๑ โมงจะเป็นถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์ทั้งวัด อันนี้ทางเจ้าอาวาสบอกว่า
กรธ. จะอยู่หรือไม่อยู่ก็ได้ ทราบว่าเรามีการประชุมมีธุระ เพราะฉะนั้นถ้ากำหนดการจริง ๆ
ก็เสร็จตอน ๑๐.๔๕ นาฬิกาครับ แล้วก็ก็มีบางท่านถามเรื่องการจะถวายเงินในงานดังกล่าวเป็น
พระราชกุศล ก็บอกว่าผมยังไม่ได้ยินอะไรมา ถ้า กรธ. เราไม่ได้ร่วมกันทำอะไรก็อาจจะใส่ของ
ต่างหากถวายท่านเจ้าอาวาสในตอนก่อนเสร็จพิธีก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ผบ. นาถครับ มีอีกงานหนึ่งก็งานซ้ำกัน วันที่ ๑ นะครับ ที่ทาง สนช.
เขาเชิญมานะครับ เชิญท่านประธาน เชิญรองประธาน แล้วก็เชิญ กรธ. ทุกท่านก็มาร่วมพิธีบำเพ็ญ
พระราชกุศลปัญญาสมวาร ๕๐ วัน ที่รัฐสภานี้ครับ เวลาเดียวกันเลย ตั้งแต่ ๖.๓๐ นาฬิกา
มาตักบาตร แล้วก็พิธีเรื่อยไปจนถึง ๑๑ นาฬิกา ผมไม่ทราบว่าทุกท่านคงได้รับเชิญกระมังครับ
เราเวียนหรือเปล่าครับ ผบ. นาถ เราเวียนให้ กรธ. ทุกท่านทราบหรือเปล่าครับ

นายนาถ ดวงวิชัย : แจ้งครับ

ประธาน : คือผมไม่แน่ใจ เพราะว่าถ้าท่านประธานไปทางที่วัดพระราม ๙ แล้ว
ผมก็ต้องเป็นตัวแทน กรธ. ไปทางสภา ไปทาง สนช. แล้วนะครับ ก็ไม่ทราบว่า จะมีใครไปที่ สนช.

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

อีกหรือเปล่า ท่านอภิชาติไปหรือเปล่าครับ ท่านได้รับจดหมายใช้ไหมครับ จดหมายเชิญ เขาส่งให้
รองประธาน ๒ คนครับ ใช้ ไปครับ เพราะว่าผมอาจจะต้องเป็นตัวแทนของ กรธ. ไปครับ เพราะ
ท่านประธานไปที่วัดพระราม ๙ ของท่านนรชิตแล้ว ไปกับผมแล้วกันนะครับ ก็มีแจ้งให้ทราบเพียง
เท่านี้ก่อนนะครับ เดี่ยวเชิญทางฝ่ายเลขานะครับ เราเหลือบทเฉพาะกาลใช้ไหมครับ

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ขออนุญาตค่ะ วันนี้จะเริ่มที่บทเฉพาะกาล มาตรา ๖๓ ค่ะ
ประธาน : มาตรา ๖๓ ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนี้คณะกรรมการสรรหา ถ้าตามขั้นตอนจะได้
ตอนไหนครับ ทางฝ่ายเลขาคือได้ลองดูไหมครับ คณะกรรมการสรรหา ดูตามร่างในวรรคหนึ่ง
นี้พูดคล้าย ๆ ว่าภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ
ให้ศาลรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระ ยกเว้นคณะกรรมการการเลือกตั้งส่งชื่อผู้แทนอะไรนี้ เหมือนกับว่า
๑๕ วันนี่ต้องเสร็จแล้ว พอเสร็จแล้วในวรรคแรก ๑๕ วันใช้ไหม พ.ร.บ.ฯ นี้ใช้บังคับนี้ะครับ ๑๕
วันต้องตั้งคณะกรรมการสรรหาเสร็จนะครับ พอตั้งเสร็จแล้วภายใน ๑๕ วันนับจากพ้นระยะเวลา
ตามวรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติอยู่ในวรรคสาม กรรมการสรรหานี้ก็ต้องทำเลยใช้ไหมครับ ฉะนั้นก็ภายใน
เดือนหนึ่งใช้ไหม นับแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

ประธาน : ไม่มีนะครับ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ ครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับ ขออนุญาตมาตรา ๖๓ นิดหนึ่งครับ
ในวรรคสองนี่จำเป็นไหมครับว่า ต้องในตอนท้ายบรรทัดที่ ๓ นี้ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่
ถ้าจะใช้คำว่า กรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ ได้ไหมครับ จะได้ไม่ไปซ้ำกับคำว่า กรรมการ

ประธาน : เชิญครับ อาจารย์ศุภชัยครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ท่านประธานขออนุญาตถามนะครับ คือเป็นวรรคสาม
นะครับ ที่เขียนว่า โดยให้ถือตามวันที่ประธานหรือกรรมการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ถ้ามองในแง่ที่ว่าผู้ที่จะต้องมา
ทำหน้าที่แล้วก็มีอำนาจตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดจะต้องมีคุณสมบัติ แล้วก็ไม่มีลักษณะต้องห้าม
ณ วันที่เขาทำหน้าที่ จะเป็นไปได้ไหม คือที่มันต่างจากอันนี้ ก็คือโดยให้ถือตามวันที่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้ ความต่างจะอยู่ ณ บางจุด อย่างเช่น เองง่าย ๆ
สำหรับคนที่เป็นศาสตราจารย์นี้ะครับ ถ้าก่อนที่เขาจะมา ผมก็จำไม่ได้ว่าสมัยก่อนตอนที่เขาได้รับ
แต่งตั้ง เขาอาจจะต้องเป็นศาสตราจารย์มาไม่ถึง ๕ ปี แต่นับจากวันนั้นมาเรื่อย ๆ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

มาจนถึงวันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้มีมันถึง ๕ ปีแล้ว ก็แปลว่าจริง ๆ แล้วเขามีคุณสมบัติ ณ วันที่รัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้เขามีคุณสมบัติครบ เพราะฉะนั้นความกังวล คือคุณสมบัติเขาสูงขึ้น เราจะนับอย่างนั้นจะได้ไหม เพราะอันนี้จะเป็นบรรทัดฐานสำหรับศาลรัฐธรรมนูญแล้วก็องค์กรอิสระอื่นด้วย เราตัดสินใจอะไรในมาตรานี้จะกระทบกับอันอื่นด้วยเหมือนกัน คราวนี้ถ้าผมใช้ตรรกะที่ว่าเราอยากได้คนที่มีคุณสมบัติครบเพื่อที่จะมาทำตามรัฐธรรมนูญ ณ วันที่รัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้ คุณสมบัติเขาครบ ก็ไม่น่าจะไปกังวลว่าเขาคุณสมบัติด้อยกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนด เพราะตอนนี้เขาครบแล้ว ก็เลยอยากหาหรือกรรมการนะครับว่า ถ้าพิจารณาแบบนี้จะผิดตรรกะอะไรไหมครับ

ประธาน : เชิญท่านอัครครับ

นายอัคร จารุจินดา : กราบเรียนท่านประธานครับ ประเด็นที่อาจารย์พูดนั้นความจริงมีประเด็นที่จะต้องทางเลือกอยู่ ๒ ทาง ก็คืออย่างที่อาจารย์ว่าก็ได้ว่าดูจาก ณ วันนี้นวันที่กฎหมายใช้บังคับ แล้วคุณสมบัติเขาเข้าเกณฑ์ไหม ถ้าเข้าเกณฑ์ก็คือว่าเข้าเกณฑ์ หรือว่าดูคุณสมบัติย้อนไปถึงวันที่เขาแต่งตั้ง เพราะเวลาเราพูดถึงตำแหน่งต่าง ๆ ในกฎหมายในรัฐธรรมนูญใหม่ของเรา เราดู ณ วันแต่งตั้งว่าต้องมีคุณสมบัติครบ เช่น เป็นศาสตราจารย์มาแล้ว ๕ ปีถึงจะแต่งตั้งได้ เพราะฉะนั้นถ้าเอาตรรกะนี้มันก็มีทางเลือกหนึ่งว่าก็เช่นเดียวกัน พวกนี้ก็ต้องย้อนกลับไปดูว่าเขามีความรู้มากพอตอนที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่ เพราะนอกจากเราจะเอา คือเราต้องการคนซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นศาสตราจารย์อยู่ในขณะที่ได้รับแต่งตั้ง เพราะเราจะต่อยอด ต้องมีผลงานต่อเนื่องกันมา โดยตลอดอะไรพวกนี้ ทีนี้คนที่เขาเคยเป็นศาสตราจารย์มา สมมุติว่า ๒ ปีแล้วก็แต่งตั้งไปคราวที่แล้ว เขาหยุดปฏิบัติหน้าที่ศาสตราจารย์ไปแล้ว คือถึงแม้จะมีชื่อศาสตราจารย์ แต่ว่าเขาปฏิบัติหน้าที่ศาสตราจารย์ต่อไปไม่ได้ คือไปเป็นอาจารย์ประจำอีกไม่ได้อีกต่อไปแล้ว มันก็เหมือนคุณสมบัติเขาก็ถูกหยุดอยู่ตรงนั้น

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : คือเราไม่ได้ห้าม เท่าที่ผมดูถ้าจำไม่ผิด เราไม่ได้ห้ามว่าต้องเป็นศาสตราจารย์ประจำ แต่เรากำหนดว่าต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์

นายอัคร จารุจินดา : ไม่ใช่ครับ อันนั้นคนละประเด็น ประเด็นหมายถึงว่าถ้าเป็นคนเก่า พอเขาถึงแม้เป็นศาสตราจารย์มา ๒ ปี พอเขาได้รับแต่งตั้งเป็นองค์กรอิสระ เขาต้องไปลาออกจากทุกงานที่เขาเคยทำ เพราะฉะนั้นก็หมายความว่าถ้าถืออย่างนั้น ก็หมายความว่า

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ความเป็นศาสตราจารย์เขาหยุดตั้งแต่ ๒ ปี เขาไม่ได้ต่อเนื่องกันไป ถึงแม้ชื่อก็ยังเป็นศาสตราจารย์ต่อ
นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ผมเข้าใจตรงนั้น ขออนุญาตท่านประธานนะครับ
แต่ว่าถ้าเขายังทำงานวิชาการอยู่ เช่น มาสอนหนังสือเป็นอาจารย์พิเศษซึ่งรับผิดชอบ ไปช่วย
อาจารย์อุดมสอน ๑ วิชาที่คณะนิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์ แล้วก็พวกอาจารย์ยังตำแหน่งสูง
ยิ่งสอนน้อยครับ แล้วก็ยังเขียนบทความด้วย มันจะได้ไหม คือผมว่าตัวที่เป็นตัวล็อกที่สุด
คือมีผลงานทางวิชาการต่อเนื่องหรือเปล่า ถ้าเขาไม่มีผลงานทางวิชาการต่อเนื่องมันจะจบเลย
คือถึงแม้ว่าเขาจะหยุดออกจากมหาวิทยาลัยไปแล้ว แต่เขาก็ยังมาเป็นอาจารย์พิเศษ และเขาก็ยังมี
ผลงานทางวิชาการก็คือเขียนบทความ เขียนอะไรอย่างนี้ อย่างนั้นก็ต่างจากประเภทที่หยุดแล้ว
ก็ไม่ได้สอนหนังสือเลยอย่างนี้ครับ ผมลองยกขึ้นมา เพราะว่าจะได้ให้มันรอบคอบครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ท่านประธานก็ยกประเด็นนี้มาว่าเราจะเลือกแบบไหน
อยู่เหมือนกัน เสร็จแล้วท่านก็บอกว่ามันก็คงจะต้องย้อน เพราะเราตั้งใจแล้วว่าคนในขณะที่ยัง
ตำแหน่ง คุณต้องมี สมมุติศาสตราจารย์ ต้องเป็นศาสตราจารย์สอนหนังสือมาแล้ว ๕ ปี
ในตำแหน่งศาสตราจารย์ อันนั้นที่ท่านเลือกเป็นแบบนี้ แต่ก็มีประเด็นครับ มีประเด็นอันนี้พูดกัน
ตั้งแต่แรกว่าจะเลือกแบบไหนอีก

ประธาน : คืออย่างประเด็นที่อาจารย์ศุภชัยพูด ผมเห็นว่ามันมีเหตุผลพอสมควร
เพราะว่าอย่างน้อยที่สุดเราก็ได้ผู้ที่เชี่ยวชาญมีประสบการณ์สูงขึ้น อันเป็นการต่อยอดคุณสมบัติที่
เขาอาจจะไม่ถึงตามรัฐธรรมนูญเก่า แต่ว่ารัฐธรรมนูญใหม่เป็นสิ่งที่เราต้องการอยู่แล้วสำหรับ
คุณสมบัติที่เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นประเด็นที่ว่าถ้าเขาขาด สมมุติขาดเป็นเดือน แล้วก็เขาจะได้ตาม
รัฐธรรมนูญใหม่ เขาได้เป็นครบ ๕ ปีหรือเลย ๕ ปีไปนิดหน่อย มันก็น่าพิจารณาประเด็นนี้
นอกจากจะขาดเป็นปี ๆ หรืออะไรนี้มันก็อาจจะมีประเด็นที่ว่าเราจะต้องคิดกันหนักหน่อย แล้วก็
อย่างเมื่อที่ท่านอัชพรบอกว่า ศาสตราจารย์ที่เป็นอยู่ ทำงานองค์กรอิสระเขาจะต้องลาออกจาก
อาจารย์นี่ไม่เป็นจริงเสมอไปนะครับ เพราะอย่างที่เป็นอาจารย์อยู่ แล้วก็มาสักรององค์กรอิสระต่าง ๆ
เขายังสอนอยู่นะครับ ศาลรัฐธรรมนูญก็ยังสอนอยู่ ศาสตราจารย์ ๒ ท่านที่เป็นตุลาการ
ศาลรัฐธรรมนูญก็ยังสอนอยู่นะครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ชัดรัฐธรรมนูญไปรับเงินลูกจ้างเขา

ประธาน : อย่างนั้นต้องไปบอกอาจารย์วิชา อาจารย์อะไรต่าง ๆ ที่เขาสอนอยู่
ป.ป.ช. เขาสอนมาตลอด แต่ต้องไปสอนที่มหาวิทยาลัยของรัฐ และ ป.ป.ช. เองก็ทำตัวอย่างให้ดู

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นนทลี ๑/๘

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

แล้วว่าไม่ผิด เพราะว่าเป็นวิทยาทานนะครับ อันนี้เป็นค่าอะไรผมก็ไม่ทราบ เรียกค่าตอบแทน หรืออะไรนะครับ แต่ว่าจริง ๆ ประเด็นที่อาจารย์ศุภชัยพูด ผมก็ออกจะเห็นด้วย เพราะว่าเราจะได้ คุณสมบัติที่เพิ่มมากขึ้น อันนี้เราก็ต้องไปดูนะครับว่าคุณสมบัติที่ว่าอาจจะขาดไปไม่กี่เล็กน้อยไม่กี่เดือน มีใครบ้างในองค์กรอิสระ แล้วก็ถ้าใช้ประเด็นนี้ก็ต้องใช้ในองค์กรอิสระ แล้วก็ ในศาลรัฐธรรมนูญด้วย เพราะว่าอันนี้เราก็อยากจะให้ฟังความเห็นจากหลาย ๆ ท่านด้วย เพื่อประกอบการพิจารณา เพราะว่าต่อไปก็คงมีประเด็นใน สนช. เขาต้องยกประเด็นนี้ขึ้น เพราะ ตอนนี้ได้ข่าวว่ามีการลอบบี้กันอย่างมโหฬารใน สนช.

นายอัชพร จารุจินดา : เรียนท่านประธาน อันนี้ความจริงแล้วมาตราบนี้ท่านฝากให้ ดูด้วยว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าเขียนแบบนี้ คือเขียนย้อนหลังไปนี้ขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะรัฐธรรมนูญเอาคุณสมบัติ ณ วันแต่งตั้ง

ประธาน : แต่ทุกอย่างมันขึ้นอยู่กับกฎหมายลูกใช้ไหมครับ การดำรงตำแหน่ง เพียงไร มันอยู่ในกฎหมายลูกใช้ไหมครับ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายอชีพ จารุจินดา : แต่พอไปเขียนเรื่องคุณสมบัติ ไปเขียนเรื่องคุณสมบัติเข้า ท่านประธานเองก็ยังไม่พอใจให้ดูว่าเขียนอย่างนี้ท่านเองก็ไม่มั่นใจกว่าเขาจะหาว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ จะเป็นประเด็นหรือเปล่า

ประธาน : ท่านฝากให้ดู เรากำลังดูอยู่นะ เห็นบอกว่าจะได้

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ท่านประธานครับที่ผมเสนอจริง ๆ มันเป็น ๓ option อันนี้ก็ option หนึ่ง option ตอนกฎหมายออกก็อีก option หนึ่ง แต่ที่ผมเสนอคือ ณ วันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ เพราะว่าถ้า ณ วันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ ถ้าเขาจะเป็นต่อ เขาต้องมีคุณสมบัตินั้นแล้ว ถ้าเขาไม่มีคุณสมบัตินั้นเขาเป็นต่อไม่ได้ จะรอไปอีก ๓ เดือน ๖ เดือน ไม่ได้ ต้อง ณ วันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้เลย เพราะเขาเป็นต่อ แล้วก็กรณีสถาปนาก็จะเขียนว่าเป็นหรือเคยเป็น ถ้าเขาเคยเป็นเขาออกจากมหาวิทยาลัยไปแล้วเคยเป็น แต่ผมว่าตัวที่มันกำหนดคือต้องมีผลงานทางวิชาการ แต่ option ที่ผมเสนอไม่ใช่ option นี้ และไม่ใช่ option ณ วันที่กฎหมายซึ่งอาจจะอีก ๖ เดือนกว่าจะออก option ของผมคือ ณ วันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ เพราะเขาเป็นต่อไปเลย ถ้า ณ วันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้เขาไม่มีคุณสมบัติก็แปลว่าเขาเป็นไม่ได้แล้ว

ประธาน : อาจารย์อุดมครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ผมมีส่วนได้เสีย

ประธาน : อาจารย์ต้องวางอุเบกขาแล้ว ต้องเป็นกลางแล้วที่นี้

นายอุดม รัฐอมฤต : ถ้าถามว่าความเห็นส่วนตัวผมมีความเห็นทำนองเดียวกับท่านอาจารย์ศุภชัยครับ ผมคิดว่าตอนที่เขาเลือกมา เขาเลือกมาโดยคุณสมบัติหนึ่ง แต่ว่าพอเราจะพิจารณาเขาว่าเขาอยู่ได้ไม่ได้ ผมคิดว่ามันก็ต้องอยู่ ณ วันที่รัฐธรรมนูญใช้ คือถ้าเราไปย้อนกับเขา มันก็แน่นอนแล้วเขาก็ไม่มีตั้งแต่ต้นแล้ว ตอนที่มีการร่างรัฐธรรมนูญส่วนตัวผมคิดว่าไม่ว่ารัฐธรรมนูญในบทเฉพาะกาลจะเขียนว่าให้คนอยู่เดิมอยู่ต่อหรือไม่ แต่เขียนว่าการที่จะดำรงตำแหน่งต่อไปได้หรือไม่ให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ผมมีความเห็นแล้วแต่จะเขียนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเลย เพราะรัฐธรรมนูญในบทเฉพาะกาลเปิดช่องไว้ให้แล้ว ถึงแม้จะเขียนไม่เหมือนกับรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ก็ตาม แต่ว่าส่วนผู้จะมาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะเห็นเหตุผลอะไรเหมาะสมนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง คือไม่ได้ขัดแย้งกับท่านประธาน คือผมไม่เห็นว่าเป็นเรื่องขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่เป็นปัญหาเรื่องความ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เหมาะสมว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญเองจะเห็นว่ากรณีนี้เราควรเขียนสำหรับในช่วงเปลี่ยนผ่านนี้
อย่างไร ถ้าเราเห็นว่าจำเป็นต้องใช้คนที่มีความสมบัติสูงเลย ก็เป็นเรื่องที่ผู้ร่างกฎหมายประกอบ
จะทำได้ หรือในทางตรงกันข้ามถ้าเห็นว่าคนที่เป็นอย่างแล้วถ้ามีความสมบัติตามของใหม่จะเป็นต่อ
ผมก็คิดว่าก็ได้ไม่มีปัญหาอะไร หรือแม้คุณสมบัติไม่ได้ถ้าเรายังเห็นว่าผมใช้คำว่าบอกว่าเห็นแก่
มนุษยธรรม บางคนใช้คำว่าเพราะเขาก็ต้องถือว่าเขาเสียสละมาเหมือนกันนะครับ บางทีคนที่
เข้ามาสรรหา และผมยังไม่รู้ว่าโอกาสที่เขาจะเข้ามาลงให้สรรหาอีกครั้งหนึ่งมันจะได้หรือเปล่านั้น
คือถ้าพูดไปเหมือนกับเขากลายเป็นคนที่ต้องเสียสละว่ารัฐธรรมนูญใหม่เขียนต่าง เพราะฉะนั้น
คุณไม่มีสิทธิเข้ามาอยู่ในแวดวงนี้ต่อไปอีกเลย เท่ากับประวัติคุณก็คืออยู่ได้เท่าวาระที่รัฐธรรมนูญ
ประกาศใช้ใหม่ออกมาแล้วก็จบเลย นี่คือข้อที่ผมยังรู้สึกว่าจะบางทีมันก็ดูเหมือนว่าสำหรับคนที่เขา
เข้ามารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญเดิมกลายเป็นผู้ที่ต้องเสียสละ ก็มีความรู้สึกในทำนองนั้นครับ
แต่ว่าอย่างไรก็ตามผมคิดว่าการรับฟัง ผมคิดว่าแล้วแต่ความเห็นของที่ประชุมครับ

ประธาน : อย่างที่ท่านอัครพรพูดเมื่อก็บอกว่าท่านประธานให้มาดูเราก็ดูอยู่
และหลายท่านก็เห็นด้วยนะครับ ท่านนรชิตครับ

นายนรชิต สิงหเสนี : ขอบพระคุณครับท่านประธานผมไม่ได้ต้องการเสนอ
ความเห็น แต่ผมอยากจะถามว่าที่ผมเข้าใจมาตลอดแล้วก็พูดไปตลอดนี้ถูกหรือผิด คือทุกครั้งที่มี
การให้สัมภาษณ์อันนี้ก็ใช้ LINE ของ กรธ. เรามารู้ว่าเมื่อรัฐธรรมนูญประกาศใช้แล้วคุณสมบัติและ
ข้อห้ามต่าง ๆ ก็ใช้ตามรัฐธรรมนูญใหม่ คนที่ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระต่าง ๆ รวมทั้ง
ศาลรัฐธรรมนูญด้วยก็จะนำมาพิจารณาโดยกรรมการสรรหา ถ้าท่านไหนมีคุณสมบัติครบไม่มี
ข้อห้ามท่านก็ดำรงตำแหน่งต่อไป ท่านที่คุณสมบัติไม่ครบ ท่านก็ต้องพ้นตำแหน่งเมื่อมีการ
โปรดเกล้าแต่งตั้งท่านใหม่ トラบที่ยังไม่มีท่านก็ทำหน้าที่ต่อไปได้ สังคมประเทศชาติก็ได้เสียหาย
นั่นคือสิ่งที่ผมพูดมาตลอดสั้น ๆ แต่เมื่อก็ได้ยินท่านอาจารย์อุตมพูดท่านเองว่าถ้าเขามาสมัครใหม่
มันก็มีประเด็นที่ว่ามันก็จะไปเป็นข้อห้ามคือเป็นหรือเคยเป็นใช่ไหมครับ เข้าใจถูกหรือเปล่าครับ
ขอแค่นี้ก่อน ส่วนท่านจะเอาอย่างไรก็อีกเรื่องหนึ่ง เอาว่าถ้าเรา so far มาถึงจุดนี้เป็นอย่างนั้น
ใช่ไหมครับ รู้สึกท่านอัครพรจะกรุณาผมแล้ว

นายอัครพร จารุจินดา : โฆษก ๒ คน พูดไม่เหมือนกัน ท่านปลัดเข้าใจถูกแล้วครับ
ทั้งหมดความจริงแล้วประเด็นเรายังยึดอยู่อย่างนั้น เพราะว่าเราพูดกันว่าเมื่อเราให้อำนาจองค์กร
นี้มากขึ้นกว่าเดิม เราก็ต้องการให้ผู้ใช้อำนาจนี้เป็นผู้ซึ่งมีความสมบัติสูง ที่นี้มันจะตอบคำถามไม่ได้ว่า

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ก็หลักการของตัวแม่เป็นอย่างนั้น และทำไมพอพบเฉพาะกาลอำนาจก็ยิ่งให้สูงอยู่ แต่ให้คนเก่าได้ และจะไปปรับคุณสมบัติไปทำไมในตัวเนื้อหา อันนี้เราพูดกันมาตั้งแต่ต้น แต่ความจริงประเด็นของ อาจารย์ศุภชัยไม่ใช่ประเด็นถึงขนาดนั้น ประเด็นของท่านนิดเดียวว่าการนับคุณสมบัติ จะนับถึง ตอนไหนในวรรคสาม อาจารย์อุตมต่างหากไปเกินประเด็น

ประธาน : เริ่มเข้าใจแล้ว ท่านอัครพรเห็นด้วยไหมครับว่าตามประเด็นของอาจารย์ ศุภชัย

นายอัครพร จารุจินดา : กำลังคิดอยู่ว่าเหตุผลอาจารย์อุตมเขาก็มีว่าตอนที่เขา เข้ามาเขาไม่ได้รู้ล่วงหน้าว่าจะถูกเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติอะไร เขาก็อดสำหไปลาออกจากทุก ตำแหน่งของเขามา ทีนี้พออันใหม่จะให้โอกาสเขาได้แค่ไหน คือถ้าตัดไปเลยแบบตามร่าง ก็หมายความว่าเขาไม่มีโอกาสเลย แต่ถ้าตามอาจารย์ศุภชัยเขาก็ยังมีโอกาสนับอยู่ช่วงระยะเวลา หนึ่งเพิ่มเข้ามา อันนี้ก็ลองเทียบกันว่าถ้าคนใหม่เข้ามาสมัครเลยเขาจะมีโอกาสขนาดไหน ก็มี โอกาสถึงวันที่เขายื่นใบสมัครซึ่งยาวเข้าไปอีก ก็ไม่รู้ทางเลือก

ประธาน : มันอยู่ในกฎหมายลูกที่เราจะเขียนเท่านั้นเอง ท่านประพันธ์ครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าดูในร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๒ ที่ผ่านประชามติ ที่ในอนุมาตราต่าง ๆ เขาเขียนเรื่องคุณสมบัติไว้ แต่ในวรรคสุดท้ายเขาเขียนว่าการนับระยะเวลา ตามวรรคสอง วรรคสองก็คือพวกคุณสมบัติต่าง ๆ ให้นับถึงวันที่ได้รับการเสนอชื่อ หรือวันรับสมัคร เข้ารับการสรรหา แล้วแต่กรณี คือรัฐธรรมนูญเขียนเลยให้นับถึงวันนี้ ที่ยกร่างไว้ให้นับให้ถือตาม วันที่ประธานหรือกรรมการผู้นั้นได้รับแต่งตั้งก็ยังไม่ตรงกับมาตรา ๒๓๒ ด้วยซ้ำ และมันก็จะเกิด ปัญหาว่าคือถ้าเราไปขยายเวลามันจะสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญหรือเปล่าเวลาเราเขียน ซึ่งเรามี ปัญหาเรื่องว่าจะขัดรัฐธรรมนูญหรือเปล่าถ้าเราขยายเวลาเพิ่มติดตรงนี้แค่นั้นเอง

ประธาน : ในมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญเรา เขายังให้โอกาสของผู้พิพากษา หัวหน้าคณะถ้าไม่ครบ ๕ ปี ก็ลดมาเหลือ ๒ ปีได้ใช่ไหมครับ มันมีมาตรา ๒๐๐ ทำวรรค และเขายังลดให้เลย ไปลดราคา ลด แลก แจก แถมให้ นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในมาตรา ๒๐๐ วรรคสุดท้าย ว่าในการนับระยะเวลา ตามวรรคหนึ่งให้นับถึงวันที่ได้รับการคัดเลือก หรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา แล้วแต่กรณี ในกรณี จำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการสรรหาจะประกาศลดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

วรรคสองลงก็ได้ แต่จะลดลงเหลือน้อยกว่า ๒ ปีไม่ได้ เพราะฉะนั้นคนที่ลดได้คือคณะกรรมการสรรหา มันไม่ใช่ลดในกฎหมายได้

ประธาน : แต่คณะกรรมการสรรหาที่ต้องดูตามกฎหมายลูกของเราอยู่ที่ อย่างนั้นเขาก็ไม่มีอะไรที่จะพิจารณา เขาคงมาตั้งเกณฑ์ของเขาเองไม่ได้ ในกฎหมายลูกเขียนอย่างไรเขาก็ต้องว่าตามนั้นใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นมันขึ้นอยู่กับเราเท่านั้นเอง เราจะพิจารณาให้เขาทิศทางใดที่เขาจะต้องเอากฎหมายนี้ไปใช้บังคับใช้ไหมครับ มีท่านผู้ใดมีความเห็นอีกไหมครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ถ้าขยายเวลายันต้องดูด้วยนะครับ คือในบทหลักเรามันมีระยะเวลา ๒ แบบ คืออย่างเรื่องศาสตราจารย์ ๕ ปี เราบอกขยายเวลาเพราะเขาดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์มาจนถึงวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับเพื่อจะช่วยเหลือและพวกที่เป็นผู้พิพากษา พวกอัยการ พวกอธิบดีที่ต้องไม่น้อยกว่า ๕ ปี อันนั้นจะอย่างไรกับเขา มันก็กลายเป็นว่าขยายมาแล้วก็กลายเป็นเอื้อประโยชน์ต่อบางกลุ่ม ที่นี่จะเป็นประเด็นอีกว่าร่างกฎหมายนี้เขียนแล้วก็เป็นเอื้อประโยชน์กับเฉพาะบางกลุ่ม จะขัดกับรัฐธรรมนูญเข้าไปอีก

ประธาน : รัฐธรรมนูญมันยอมให้มาตราท้ายของวรรค

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มาตราท้ายนั้นเป็นเรื่องของคณะกรรมการสรรหาในระบบปกติที่เขาจะทำให้ แต่ที่นี่เรากำลังเช็คตาม แต่ต้องวางที่หลักทั่วไปก่อนว่าในคุณสมบัติที่กำหนดเป็นการทั่วไปไว้ให้ไว้เท่าไร ซึ่งเราก็ไม่อาจเดาคณะกรรมการสรรหาว่าเขาจะให้หรือเปล่า เพราะฉะนั้นเวลาการเขียนมันก็ต้องเขียนอยู่ในบทหลักทั่วไปตามมาตรา ๒๐๐ วรรคหนึ่ง ส่วนจะเขียนแล้วเป็นเรื่องของกรรมการสรรหาจะอย่างไร ก็เป็นเรื่องของกรรมการสรรหา แต่เราก็ต้องเขียนให้เป็นหลักการทั่วไปเพื่อว่าไม่ให้เป็นการเรียกว่ากลุ่มหนึ่งได้ประโยชน์ อีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมก็เลยยังเห็นว่ามันก็ต้องวางหลักที่ถ้าเราเอาเรื่องของหลักการว่าเราเพิ่มอำนาจหน้าที่แล้วเราต้องการได้คนที่มีความรู้ความสามารถและมีคุณสมบัติที่สูงขึ้นตามรัฐธรรมนูญที่เรากำหนดไว้ มันก็อาจจะต้องเขียนอย่างที่เราดูกันตรงนี้นี่ละ ส่วนความรับผิดชอบในเรื่องเกี่ยวกับลดหย่อนผ่อนกัน เพราะเราให้กรรมการสรรหาเป็นคนดู กรรมการสรรหาที่ต้องไปพิจารณาดูว่าตามรัฐธรรมนูญเขาทำได้หรือไม่ เพราะมีเช่นนั้นแล้วผมว่าถ้าเขียนแล้วมันกลายเป็นเอื้อประโยชน์ต่อบางกลุ่ม มันจะกลายเป็นประเด็นพูดกันเพิ่มเติมเข้าไปอีก

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : รัฐธรรมนูญก็เขียนอยู่แล้วว่าก็เอื้อให้ผู้พิพากษาใช้ได้ แต่ว่าบางกลุ่มก็ใช้ไม่ได้ มันมีเขียนอยู่ตรง ๆ มันก็มาตรฐานที่เราเขียนเองนี่ละ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในร่างมาตรา ๒๐๐ ที่ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศลดระยะเวลาจะลดเหลือน้อยกว่า ๒ ปีไม่ได้ มันใช้เฉพาะคุณสมบัติของศาลรัฐธรรมนูญ มันไม่ได้ใช้กับองค์กรอิสระ ฉะนั้นในส่วนของ กกต. ไม่ได้อยู่แล้วครับ มาตรา ๒๐๐ มันไม่ได้ใช้กับองค์กรอิสระครับ

ประธาน : มีความเห็นเพิ่มเติมไหมครับ อาจารย์อุดมครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ผมยังติดใจอยู่เพียงแค่ว่าการดำรงตำแหน่งต่อไปได้เพียงใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว คือผมยังคิดว่าที่ว่าดำรงตำแหน่งต่อไปได้เพียงใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ผมยังคิดว่าอันนี้มันคือบทเฉพาะกาล มันไม่ใช่เรื่องการไปพูดถึงหลัก ส่วนว่าเราจะให้เขาเหมือนกับว่าพอพระราชบัญญัตินี้ออกมาบอกว่าให้อยู่ต่อได้อีก ๑ ปี สมมุตินะครับ ก็ไม่ได้ขัดอะไร เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่ในรัฐธรรมนูญบอกว่าให้พระราชบัญญัติประกอบ คือผมไม่ได้มองในประเด็นว่าคุณสมบัติขัดหรือไม่ขัด เพราะว่าในท้ายที่สุดตัวรัฐธรรมนูญเองเป็นคนเขียนบอกว่าให้ตัวนี้เป็นคนไปบอก ส่วนว่าไปบอกและมันขัด แต่อันนั้นมันก็ถามว่าก็ใช้คำว่าให้อยู่ต่อได้เพียงใด เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องเขียนแล้ว ในเมื่อท่านขัด เมื่อประกาศออกมามันก็เป็นไปตามคุณสมบัติ ก็ไม่ต้องไปเขียนคำนี้ อันนี้คือข้อที่ผมคิดว่าถ้าเราจะตีความเพื่อไม่ให้ sense คำว่าอยู่ต่อได้เพียงใดให้เป็นไปตามอันนี้ มันก็ชัดเจนครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ร่างนี้ให้อยู่ต่อได้ ๖๐ วัน คือพอกฎหมายออกมากรรมการสรรหา ๑๕ วันต้องเกิด กรรมการสรรหาต้องไปวินิจฉัยว่าใครขัดอยู่บ้าง และอีก ๓๐ วัน ก็ต้องไปเลือกมาให้ครบคนแล้วก็ทำงานต่อ เพราะฉะนั้นคนเดิมจะอยู่ได้แค่นั้น

นายอุดม รัฐอมฤต : เพราะเราไปกำหนด ๖๐ วัน ถ้าเราจะกำหนดให้ปีหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับเรากำหนดนะครับ

ประธาน : อาจารย์เอีรชัยครับ

นายเอีรชัย ณ นคร : ท่านประธานครับ คือผมเองยังนึกที่ท่านอาจารย์มีชัยให้สัมภาษณ์ไปช่วงหลังที่ต่อเนื่องมากก็คือเมื่อเราให้หน้าที่อำนาจเขามากขึ้น คุณสมบัติก็เปลี่ยนไปผมคิดว่าจริง ๆ เราไม่ควรมานั่งกังวลว่าคนที่เขาอยู่ในปัจจุบันมันจะอยู่หรือจะไป คือถ้าเราคิดถึงว่า

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

องค์กรพวกนี้มันตั้งมาเพื่อทำงานเป็นลักษณะที่เป็นประโยชน์สาธารณะ คนที่มันถ้าเกิดมานั่งคิดถึงประโยชน์ของตัวบุคคลอย่างทีเมื่อก็บอกว่าบางคนอาจจะลาออกมาหรืออะไรก็แล้วแต่ ผมคิดว่าจริง ๆ แล้วถ้าเราจะไปคิดในเรื่องของการชดเชยอะไรให้เขามันจะดีกว่าหรือเปล่า คือผมไม่รู้ นะครับ คือผมมีความรู้สึกก็คือหลักมันเปลี่ยน คุณสมบัติมันเปลี่ยน อย่างมันก็ต้องเปลี่ยน คือถ้าเรามา นั่งกังวลว่าคนที่ เป็นอยู่เดิมมันจะเสียหาย แต่ในขณะที่เดียวกันเราก็บอกตัวเราเองว่าองค์กรพวกนี้ตั้งขึ้นมาเพื่อคำนึงถึงประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ผมว่ามันจะขัดกันเองในตัว แล้วก็ อีกอย่างหนึ่งถ้าเกิดว่าเรายึดเรื่องของประโยชน์เป็นหลักผมคิดว่าเราอธิบายง่าย ส่วนเรื่องระยะเวลาจริง ๆ แล้วก็คือถึงวันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้นั้นเป็นหลัก คือถ้านับเวลาตั้งแต่เป็น ศาสตราจารย์ครั้งแรกจนถึงวันที่ประกาศใช้เป็นหลักก็คิดไปแค่นั้นก็พอ คือผมไม่ได้ไปสนใจว่า ใครอยู่ในองค์กรอิสระแล้วตัวเองจะเสียหาย ผมอุตส่าห์ลาออกมาเป็นองค์กรอิสระ อันนั้นเป็นเพียง ความคาดหวังส่วนตัวของตัวเองทั้งนั้น ถ้าพูดอย่างนั้นก็เหมือนกับว่าเป็นการออกมาทำงานเพื่อหา ความมั่นคงในชีวิต คือถ้าพูดว่าไปทำงานองค์กรอิสระเพื่อหาความมั่นคงในชีวิต ผมคิดว่าไม่ควร เป็นองค์กรอิสระ คืองานอย่างนี้มันเป็นงานที่มันต้องเสียสละเพื่อส่วนรวม เพื่อประโยชน์ ถ้าเกิดไป นั่งคิดอย่างนั้นมันค่อนข้างลำบาก แต่ถ้าเกิดตัว กรธ. เองมานั่งคิดถึงตรงนี้ผมว่ามันก็ลำบากในการ ที่จะอธิบายเหมือนกันนะครับ

ประธาน : ท่านนรชิตครับ

นายนรชิต สิงหเสนี : ขอบคุณครับ คือตอนให้สัมภาษณ์ไปแล้วก็ถูกเขาซักไซ้ไล่เลียงผมก็บอกว่ากี่นี่คือหลักการที่เรากำหนด แต่ กรธ. ไม่ใช่ผู้ที่จะมาวินิจฉัยว่าใครอยู่ไม่อยู่ และเราก็ไม่ได้พิจารณารายบุคคลด้วย เป็นเรื่องของเราพิจารณาหลักการ แล้วก็ เป็นหน้าที่ของ คณะกรรมการสรรหาที่จะพิจารณา แต่ผมก็เห็นประโยชน์ในการที่คุยกันเรื่องนี้ เพราะว่า สนช. เขาคงจะซักเราเหมือนกันว่าถ้าถึงจังหวะที่มันต้องมีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ถ้าเราเห็นว่า ที่เขาร่างมาไม่ตรงตามเจตนารมณ์เราก็ต้องท้วงเขา ตรงนั้นก็คงเป็นประโยชน์ที่พวกเราจะได้อยู่ ด้วยความเข้าใจตรงกัน ขอบพระคุณครับ

ประธาน : แต่ทุกอย่างมันก็ขึ้นอยู่กับกฎหมายลูกที่เราจะเขียน เพราะว่า รัฐธรรมนูญบ่งไว้ว่าวาระการดำรงตำแหน่งเพียงใดอยู่ที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญขององค์กร นั้น ๆ อย่างที่อาจารย์อุตมบอก แล้วก็ก็เป็นไปตามนั้น แล้วก็ผมคิดว่าเราต้องไปเผชิญคำถามนี้ ใน สนช. อีกแล้วก็มันไม่หยุดอยู่เพียงนี้ครับ เพียงแต่เราอยากจะทำหลักการก่อน หลักการ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ร่วมกันว่าเราคิดอย่างไร เราจะได้ไปตอบ สนช. ได้ตรง แล้วก็ท่านโฆษกทั้งหลายก็จะได้ไปตอบ ปัญหาให้ตรงกันด้วย เชิญครับ

นายบรรชิต สิงหเสนี : ขอบพระคุณอีกทีครับ ขอโทษที่ ก็ตรงกันอยู่นะครับใน sense นั้น แต่เมื่อฟังอาจารย์อุดมแล้วผมก็คล้อยตามใน sense ที่ว่าถ้าเราเขียนไว้ว่าบทเฉพาะกาล เขาจะอยู่ในตำแหน่งต่อไป อย่างไร เพียงใด ให้ไปดูในกฎหมายประกอบ เพราะฉะนั้นผมก็ยังมี ความเห็นด้วย practical จริง ๆ ว่าเราเขียนอย่างไรมันก็เป็นไปตามนั้น มันก็ตรงกับที่ท่านประธาน พูดเมื่อที่ หลักการก็เลยบอกว่าที่เคยให้สัมภาษณ์ไปซึ่งเลิกไปแล้วแต่พูดตอนแรก ๆ ก็บอกว่า ถ้ามองทางด้านรัฐศาสตร์แล้วมันก็น่าจะมี ๓ ทางเลือก ๑. ก็คือฟันไปเลย set zero อย่างที่หลาย คนเรียกร้อง ๒. ก็เขียนบทเฉพาะกาลว่าให้อยู่ต่อไปจนครบวาระของตัวเอง ก็ไม่ไปทะเลาะกับใครเลย แล้วก็ตรงอย่างที่อาจารย์อุดมพูดก็คือว่าแล้วแต่เราจะเขียน ก็ในเมื่อเขียนแล้วว่าเป็นบทเฉพาะกาล แล้วก็ยังเขียนด้วยซ้ำย้ำว่าอยู่ในตำแหน่งตามที่ พ.ร.บ. ประกอบเขียน เพราะฉะนั้นนั่นก็คือ too extreme แต่เรามาดูตรงกลาง ก็คือว่าดูบทบัญญัติว่าคุณสมบัติและข้อห้ามเป็นอย่างไร ใครผ่านมาก็อยู่ ใครไม่ถึงก็ไป ตั้งแต่ท่านประธานพูดถึงทางด้านกฎหมายว่าในเมื่อรัฐธรรมนูญใหม่ กำหนดอย่างไรก็ให้ใช้ตามนั้น ผมก็เลิกพูดเรื่องรัฐศาสตร์ไปเลย แต่ว่าเห็นด้วยกับอาจารย์ครับว่าถ้า เราเขียนอย่างนี้ เขียนว่าให้อยู่ต่อจนครบเทอมก็ได้ ไม่น่าจะผิดอะไร ซึ่งผมคิดว่า สนช. หลายคน ก็อาจจะมองตรงนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : อาจารย์ศุภชัยครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ตอนที่นั่งฟังแล้วก็นั่งคิดตามนะครับ ผมยังมองว่า ไม่ใช่เราเขียนอะไรก็ได้ เพราะว่าเราเขียนไปแล้วถ้ามันไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ก็แปลว่าต้องไปตั้งกรรมาธิการ ๑๑ คนมาดู เพียงแต่นี้ก็นั่งอย่างนั้นแล้วก็มานั่งดูว่าคนที่จะท้วงก็คือ องค์กรนั้นละ ถ้าเราเขียนในทำนองว่าให้เขาอยู่ต่อ เขาไม่น่าจะท้วงอะไร แต่ถ้าเราเขียนว่าไม่ให้เขา อยู่ต่อ เขาคงจะท้วงว่ามันตรงกับเจตนารมณ์หรือเปล่า ผมก็ยังคิดว่าเราเองในฐานะคนร่าง รัฐธรรมนูญเราก็คงต้องค่อนข้างนั่งและต้องตรงกันนะครับว่าเจตนารมณ์คืออะไร ผมเองผมก็มอง ว่าเจตนารมณ์ก็คือถ้าเราเพิ่มคุณสมบัติ เพิ่มลักษณะต้องห้ามก็เพราะว่าหน้าที่มันเปลี่ยนไป ด้วยตรรกะอันนี้ถึงมองว่าถ้า ณ วันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้เขามีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามเขาก็อยู่ต่อได้ แต่ถ้า ณ วันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้เขาขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ ต้องห้ามก็แปลว่าเขาไม่เหมาะที่จะทำหน้าที่ตรงนั้นก็เลยใช้ตรรกะนั้นะครับ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : เอาอย่างนี้ดีไหมครับ หลายท่านก็อภิปรายแล้วก็เราจะเอาตรรกะของ อาจารย์ศุภชัยไปก่อนไหมครับจนกว่าจะมีตรรกะที่ดีกว่านี้ใหม่ ได้ไหมครับอาจารย์อัคร

นายอัคร จารุจินดา : ผมไม่ได้ค้านแต่จะบอกให้เขาพิมพ์วงเล็บไว้ อาจจะได้เป็น ประเด็นว่าวงเล็บเสียว่าโดยให้ถือตามวันที่รัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับ

ประธาน : เห็นตรงกันนะครับ

นายอัคร จารุจินดา : ความจริงถ้าถามในใจผมยังให้ออกาสเขายาวกว่านั้นนะ อาจารย์ครับ ให้นับถึงวันที่คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคุณสมบัติ

ประธาน : แอบมีใจอีกนะครับ

นายอัคร จารุจินดา : ก็ไม่ได้เสนอเพื่อจะให้ประเด็นมันมากขึ้น

ประธาน : ไม่เป็นอะไรครับ เสนอในใจนอกใจก็ได้ครับ

นายอัคร จารุจินดา : เพราะรู้สึกว่าคุณ วันที่กรรมการสรรหาเริ่มพิจารณานั้นจะ เริ่มพิจารณาคคุณสมบัติ

ประธาน : ก็มีเหตุผลนะครับ เพราะวาก็ดีขึ้นนะครับ

นายอัคร จารุจินดา : หลายประเด็นยุ่งไป อย่างอาจารย์ก็อธิบายตรงกันไปหมด ว่าพอรัฐธรรมนูญประกาศใช้คุณ คุณสมบัติมันเริ่มนับใหม่แล้ว

ประธาน : นับใหม่ตามรัฐธรรมนูญใหม่ เข้าใจตรงกันแล้วนะครับ มาตราต่อไป เสนอนะครับ ท่านประพันธ์มีอะไรไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในมาตรา ๖๔ ที่บอกว่าให้ประธานหรือกรรมการยังคง อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ความเข้าใจก็คือว่าถ้าวาระเขา ๗ ปี ก็อยู่ไปจนครบ ๗ ปี ทีนี้มันเคยมีกรณีของอดีตผู้ตรวจการแผ่นดินที่เถียงกัน เพราะว่าในคำสั่ง คมช. บอกว่าให้ ดำรงตำแหน่งอยู่ ทีนี้มีปัญหาว่าท่านเกิดอายุถึงเกณฑ์ตามกฎหมายฉบับนั้นว่าต้องพ้น ท่านก็เถียง บอกว่าก็มีคำสั่งของ คมช. เขาบอกแล้วให้อยู่ต่อไป อันนี้เท่ากับยกเว้นอายุที่กำหนด ๖๕ ปี ตรงนี้ เราเขียนไว้แค่นี้มันจะมีปัญหาเกิดขึ้นอีกไหมหรืออย่างไร

ประธาน : เจตนาธรรมณ์ครับ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายอัชพร จารุจินดา : เราเขียนว่าบรรดาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ คือก็ต้องย้อนกลับมาดูว่าคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายนี้ ถ้ากฎหมายนี้บอก ๗๐ ปีมันก็ได้แค่ ๗๐ ปีอันไหนเข้าใจว่ามันไม่มีคำว่าคุณสมบัติเพราะไม่มีครบถ้วนด้วย

ประธาน : มันจะพันวาระโดยอัตโนมัติหรือเปล่าครับ หรือว่าต้องอาศัยคำสั่งของ คสช. อีก

นายอัชพร จารุจินดา : มันพันตามกฎหมาย พันวาระตามกฎหมาย ถ้าเถียงกัน กรรมการสรรหาที่ชี้ขาดนะครับ

ประธาน : ก็ต้องมีคนยกเรื่องขึ้นมา ถ้าเขาอยู่เฉย ๆ หนึ่ง ๆ เขาไม่ออก และเขาจะรู้ตัวได้ไหม ก็ต้องไปสะกิดใครสักคนหนึ่งให้ยกเรื่องขึ้นมาใช้ใหม่ครับ ก็กฤษฎีกาละครับ มีอีกไหม ครับมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ ครับ มาตรา ๖๖ ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๖๖ อันนี้เป็นตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ เลือกตั้งก็เป็นเหมือนกับที่ผมยกตัวอย่างเหมือนในมาตรา ๖๔ ที่มาตรา ๖๖ บอกว่าให้ดำรง ตำแหน่งต่อไปจนครบวาระโดยให้เริ่มนับวาระตั้งแต่วันที่รับแต่งตั้ง และถ้าเกิดว่ามันมีปัญหา อย่างที่พูดและมันเป็นอย่างไร คือมาตรา ๖๔ ยังมีเขียนอยู่ใช้ใหม่ครับว่ามันต้องมีคุณสมบัติตาม อย่างนี้ ๆ แต่ตรงนี้มันเหมือนกับว่ามันลอย ๆ อยู่ หรือมันควรจะเขียนต่อใหม่ว่าให้ดำรงตำแหน่ง ต่อไปจนครบวาระตามที่กำหนดในกฎหมายหรืออะไรอย่างนี้ ถ้าอย่างไรรักก็กลับย้อนไปดู

ประธาน : ผ่านไปนะครับ มาตรา ๖๗ ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : โน้ตไว้วันหนึ่งแล้วกัน ลองไปนึกดูวันหนึ่งครับ

นายอัชพร จารุจินดา : บังเอิญเลขาธิการไม่มีคุณสมบัติเขียนไว้ในกฎหมาย แล้วไปเขียนอยู่ที่ไหน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เลขาธิการเป็นสัญญาจ้าง แต่ว่าในกฎหมายเราเขียนว่า อายุไม่เกิน ๖๕ ปี มีความเป็นกลาง มีอะไรอย่างนี้ ชื่อสัตย์สุจริต

นายอัชพร จารุจินดา : ลองโน้ตไว้ว่าน่าจะเขียนเหมือนอย่างมาตราเมื่อกี้ คือให้อยู่ต่อต้องมีคุณสมบัติครบด้วย เดียวไปอยู่ถึง ๗๐ ปี

ประธาน : ๗๕ ปี

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าจะอยู่ครบวาระ เพราะว่าให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจน ครบวาระ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

กรณี ๒/๑๐

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : คนปัจจุบันนี้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใครก็ตาม แต่ที่นี้ถ้าเกิดเขาอายุเกินหรือหลักเกณฑ์ เขาขาดอะไรขึ้นมา เขาบอกนี่กฎหมายเขียนบอกให้ผมอยู่ครบวาระเหมือนกฎหมายยกเว้น เป็นพิเศษ มันเคยเถียงกันอย่างไรที่ผมยกตัวอย่างอดีตผู้ว่า สตง. ครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับขออนุญาตวาระสองจะใช้องค์กรหรือ องค์กร ผมคิดว่าเราเคยใช้คำว่าองค์กรใช้ใหม่ครับ มันคำเดียวกันหรือเปล่าครับ เพราะว่าใน มาตรา ๑๘ เราพูดถึงการส่งเสริมสนับสนุนสถาบันการศึกษาและองค์กรเอกชน ที่นี้กรณีนี้ผม ไม่ทราบว่าคุณท ๒๕๕๐ เป็นองค์กรหรือครับ

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ขออนุญาตทราบเรียนค ๒๕๕๐ จะใช้คำว่า องค์กรค

นายอัชพร จารุจินดา : คือถ้ารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มันใช้องค์กร เพราะอาจารย์ บวรศักดิ์เถียงขณะอาจารย์สมคิด แต่พอรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ไม่มีอาจารย์บวรศักดิ์ อาจารย์สมคิด ขึ้นเป็นใหญ่ก็เลยใช้ของแก เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กับ ๒๕๕๐ ใช้ไม่ตรงกัน พอ ๒๕๕๙ ใช้ไปตามไหน เชื่อใครก็เอาตามนั้น

ประธาน : ก็มี ๒ school ธรรมศาสตร์กับจุฬา เชิญครับอาจารย์ศุภชัย

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ผมขออนุญาตเรียนถามเรื่องอนุกรรมการการเลือกตั้ง ครีบบว่า อาจจะต้องถามท่านอภิชาติหรือท่านประพันธ์นะครีบบว่า ตามข้อเท็จจริงเรามีอนุกรรมการการเลือกตั้งอยู่หลายชุดใหม่ครีบบ แล้วก็ประธานคณะอนุกรรมการการเลือกตั้งเป็น กกต. ท่านใด ท่านหนึ่งหรือเปล่าครีบบ คือที่ถามนี้เพราะว่าถ้าเป็น กกต. ท่านใดท่านหนึ่ง แล้วเพออิญ กกต. ท่านนั้นขาดคุณสมบัติ และเราไปเขียนว่า ให้อนุกรรมการนั้นยังอยู่ต่อ มันจะขัดอะไรกันใหม่ คือเพออิญเราเขียนรวบเรื่องเลขาธิการกับอนุกรรมการไว้ด้วยกัน แต่จริง ๆ แล้วอนุกรรมการกับเลขานี้ อาจจะมีบางอย่างคล้ายกัน แต่หลายอย่างไม่คล้ายกัน คืออย่างอนุกรรมการนี้ถ้าเกิดประธานเป็น กกต. และ กกต. นั้นพันตำแหน่งไป ท่านยังมาเป็นประธานอนุกรรมการได้หรือเปล่า

แล้วก็อันที่ ๒ ก็คือว่าบางที่ท่านที่มาเป็นกรรมการและอนุกรรมการ ท่าน กกต. ท่านนั้นแต่งตั้งขึ้นมา คราวนี้ก็แปลว่าท่านก็ยังอยู่ต่อ ถ้ามี กกต. ท่านใหม่เข้ามานั่งทำงานตรงนั้น ท่านอยากจะตั้งคนใหม่ท่านก็ตั้งไม่ได้หรือเปล่า อันนี้เป็นประเด็นในทางปฏิบัติที่ผมยังคิดว่าผมไม่แน่ใจว่ามีอนุกรรมการอยู่ที่ชุด แต่ว่าถ้าไม่แยกแยะ เดียวจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติหรือเปล่าครีบบ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือคำว่า อนุกรรมการการเลือกตั้ง มันไม่มีที่ใช้คำนี้ครีบบ มันมีแต่คณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งเอาไว้ นะครีบบ เขาก็ไม่เรียกว่า อนุกรรมการการเลือกตั้ง อย่างเช่นที่เขาแต่งตั้งไว้ อย่างเช่นคณะอนุกรรมการวินิจฉัยที่วินิจฉัยเกี่ยวกับพวกสำนวนอย่างนี้เขามี ซึ่งจะมีผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ อันนี้ อย่างนี้เขามีนะครีบบ หรือพวกนี้เขามี อันนี้คงหมายถึงอนุกรรมการที่ กกต. ตั้งใช้ใหม่ แต่คำว่า อนุกรรมการการเลือกตั้ง นี้ไม่มี

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : ผมอ่านผมก็ยังไม่งงอยู่ นะครีบบ อนุกรรมการการเลือกตั้ง ยังคิดว่าอะไร แต่อนุกรรมการวินิจฉัยมีแน่ นะครีบบ ๒๕ คณะ อันนี้จะต้องพูดถึงอนุกรรมการวินิจฉัยใหม่ครีบบ

ประธาน : เชิญครีบบ

นายอัชพร จารุจินดา : เรียนท่านประธานครีบบ กำลังสงสัยเหมือนกัน ทางบอยทางอะไรนี้ เราไม่เคยเขียนกฎหมายรองรับอนุกรรมการ เพราะมันขึ้นอยู่กับคณะกรรมการจะยกเลิก จะแต่งตั้ง จะอย่างไร มันได้ทั้งนั้น ทำไมเราต้องเขียนกฎหมายรองรับ เพราะตำแหน่งอนุกรรมการไม่ใช่ตำแหน่งตามกฎหมายที่จะต้องมียู่ มันเป็นเรื่องที่คณะกรรมการจะให้ให้มีหรือไม่ให้มีก็ได้

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เสนอตัดออกครีบบ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : เห็นด้วยครับ ตัดไปเลยดีกว่าครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เพราะว่าอนุกรรมการนี้เดี่ยวพอ กกต. สามารถมีคำสั่ง
รับรองได้อยู่แล้ว ถ้าเขาอยากให้เป็นคนเดิม ฉะนั้นเอาออกก็ได้ครับ จะได้ไม่มีปัญหาเหมือนอย่าง
อาจารย์ศุภชัยยก ถ้าเกิดจะต้อง review ใหม่ทั้งคณะ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ไม่ทราบว่ามี

ประธาน : เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เมื่อกี้เรื่องคำว่า องค์การ กับ องค์กร จบหรือยังครับ

ประธาน : ก็ใช้ตามนี้ครับ ที่เราเขียนไว้ครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : องค์การ

นายอัชพร จารุจินดา : เปิดประเด็นอีกแล้ว

นายอุดม รัฐอมฤต : กฎหมายเก่าครับ กฎหมาย ๒๕๕๐ ใช้องค์การ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : คือตามความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับบริหารภาครัฐ
รวมทั้งที่พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ปี ๒๕๕๒ เขาให้ความหมายว่า องค์การก็คือคณะบุคคล
หรือสถาบันที่เป็นส่วนประกอบของหน่วยงานขนาดใหญ่ อย่างเช่นคณะรัฐมนตรีนี้เป็นองค์กร
บริหารหนึ่งของภาครัฐ สภาผู้แทนราษฎรก็เป็นองค์กรหนึ่งของรัฐสภา แต่คำว่า องค์การ เขาไปให้
ความหมายว่าเป็นที่รวมของหลาย ๆ องค์กร หลาย ๆ หน่วยที่แยกแยะ อย่างเช่น องค์กรของ
รัฐบาล องค์กรสหประชาชาติ องค์กรของหน่วยงานเอกชนอย่างนี้ คำว่า การ จะใหญ่ กร
มันจะเล็ก ก็เลยไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร อย่างในตำราหนังสือเราก็อ้าง organization of theory
แล้วก็แปลว่าทฤษฎีองค์กร แต่ว่าพอองค์กรก็เป็นตัวย่อย ๆ ในนั้นก็เลยก็แล้วแต่ครับว่า แต่ว่า
เจตนารมณ์ตรงนี้น่าจะหมายถึงองค์กรเอกชนที่มาช่วย กกต. เขาดูแลการนับคะแนนการอะไรต่าง ๆ
ไม่แน่ใจว่าเขาจะใช้ในความหมายว่าเป็นภาคส่วน private sector อย่างนี้หรือเปล่า มากกว่า
จะเป็นหน่วยเล็ก ๆ อันนี้ผมไม่แน่ใจ เพราะว่ามันจะไม่เหมือนกันใช้ไหม มาตรา ๑๘ เป็นองค์กรมา
นี้เป็นองค์การ ถ้ามันจะเป็นอะไรก็เป็นอะไรสักอย่าง แต่ขอให้เหมือนกันก็ได้ ผมก็คิดว่าไม่เป็นไร
ขอบคุณครับ

ประธาน : ผมเห็นด้วยกับอาจารย์ชาติชายนะครับ เพราะว่าถ้าเราใช้ เราก็อ้าง
องค์การมันเป็นขนาดใหญ่ และองค์กรนี้เป็นหน่วยย่อยในองค์กรนั้น ๆ อย่างองค์การระหว่าง
ประเทศ องค์กรสหประชาชาติ องค์กรสหประชาชาติก็มีหน่วยย่อยคือองค์กรเล็ก ๆ ก็มาเป็น

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

sub organization ออกไปนะครับ เราจะเปลี่ยนใหม่ครับ เป็นองค์กร เพราะว่าตามรัฐธรรมนูญที่ผ่าน ๆ มาเขาก็ใช้ทั้ง ๒ อัน มันเปิดไปหมดเลย อันนี้เราเอาที่แน่ ๆ ดีกว่านะครับ เพราะว่าถ้าอาจารย์ชาติชายให้คำนิยามมา ผมว่ามันเป็นไปตามที่เขาบัญญัติไว้แต่เดิมเลยนะครับ

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : โทษนะครับ และกฎหมายลูกเดิมละครับ ปี ๒๕๕๐ ใช้อะไร ก็มีอยู่ไม่ใช่หรือ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เอาตามกฎหมายดีกว่าครับ เพราะตอนนี้มันคือเขียนรองรับของตอนที่ กกต. ๒๕๕๐ ตอนนั้นใช้คำว่า องค์การ และ กกต. ก็ไปรับ รับที่รับรองว่าโดยใช้ชื่อว่าองค์การ เดียวพอไปใช้ชื่อองค์กร มันก็บอกแล้วมันคืออะไร ตรงไหนของกฎหมายเดิม เพราะฉะนั้นก็อาจจะต้องถากถางผืนทนต์ไปหน่อย เพราะว่าทฤษฎีคงไปไว้ทีหลังก่อน ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจะไม่รู้ว่าตัวนี้มาจากไหน

ประธาน : เราจะต้องมีการอ้างอิงคำนี้หรือครับ ในกฎหมายต่าง ๆ มีไหมครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ไม่มีแล้วครับ

ประธาน : ไม่มีแล้ว

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ไม่มีแล้วครับ อันนี้เฉพาะมาตรานี้แหละ รองรับของกฎหมายปี ๒๕๕๐ ที่ กกต. รับรององค์การเอกชนไว้

ประธาน : เราทำให้มันถูกต้องเลยดีไหมครับ ถ้าเราไปเอาที่มันไม่ถูกต้อง เราก็บอกว่าเคยทำมาอย่างนี้

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ไม่ใช่ครับ คืออันนี้เคยปรากฏอยู่ในกฎหมาย ๒๕๕๐ ต้องใช้ชื่อเก่า ถ้าไปใช้ชื่อใหม่จะไม่รู้ว่ามันคืออะไร เพราะกฎหมายเก่าใช้คำว่า องค์การ ไว้แล้วก็คงจะต้องใช้ว่าองค์การ ส่วนภาคหน้าจะเป็นองค์กรหรือองค์การ เดียวไปจับคู่กันเอาเอง ใครจะทะเลาะกับใคร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมก็ไม่ตั้งใจอะไร เพียงแต่ถ้าจะตรงนี้ มาตรา ๖๖ วรรคสอง จะเป็นองค์กรก็ต้องหันไปแก้หรือเปล่าว่า ในมาตรา ๑๘ (๕) ก็มีคำว่า องค์การเอกชน ซึ่งเป็นเรื่องของ กกต. ที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้พวกสถาบันการศึกษาหรือองค์กรเอกชนในการสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกับประชาชน อันนี้ก็ยังมีอีก เพราะฉะนั้นคำถามก็คือว่าองค์กรตามมาตรา ๑๘ (๕) กับองค์กรตามมาตรา ๖๖ วรรคสอง มันคนละพวกกันหรือเปล่าเท่านั้นเองละครับ ถ้ามันคนละพวกก็ไม่ปัญหาอะไร คือว่าถ้าตรงนี้ในมาตรา ๖๖ วรรคสอง อาจจะหมายถึงถึง

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

อะไรที่มันเป็น non-state sector ก็โอเค ก็ใช้คำว่า องค์กรเอกชน ก็ได้ใช่ไหมครับ แต่ว่า ในมาตรา ๑๘ (๕) มันหมายถึงเหมือนกับเอ็นจีโอมันเป็นเหมือนกับองค์กรเอกชน เพราะมีเรื่อง สถาบันการศึกษา ในตรงนั้น ในมาตรา ๑๘ (๕) น่าจะหมายถึง non-profit organization หรือว่า civil society organization มากกว่า ถ้าเจตนาไม่เหมือนกัน ใช้ไม่เหมือนกันก็ไม่เป็นไร ขอให้ มันชัดก็แล้วกันว่า มันไม่เหมือนกัน ความหมายไม่เหมือนกันก็ไม่เป็นไรครับ

นายอัชพร จารุจินดา : แต่อาจารย์ดูมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๐ ก็คือคณะกรรมการ แต่งตั้งองค์กรชุมชน องค์กรอะไรนี้เป็นองค์กรเอกชนตรวจสอบการเลือกตั้ง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถ้าอย่างนั้นแสดงว่าเขารวมหลายอย่างมาเป็น องค์กรเอกชนแล้ว เป็น non-state sector แล้วใช้ใหม่ ในมาตรา ๓๐ ชัดว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าในมาตรา ๖๖ วรรคสอง มันหมายถึงกับมาตรา ๓๐ นั้นก็คำเดียวกัน แต่ว่า มาตรา ๑๘ (๕) ก็ไม่เป็นไร เพราะมันไปพูดถึงองค์กรเอกชนในลักษณะเหมือนย่อที่มาช่วยในการ เผยแพร่ความรู้ประชาธิปไตย ก็ไม่ติดใจอะไร ถ้าอย่างนั้นครับ

ประธาน : ผมเชียร์อาจารย์ชาติชายนะครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เพราะมันเป็นเรื่องนับคะแนน เขากลับราชการ นับกันเอง แล้วก็อาจจะเหมือนกับแบบรู้เห็นกัน ก็มีคนที่ไม่ใช่ราชการมาถ่วงหน้อย เจตนาเขาเป็น อย่างนั้น

ประธาน : จะโหวตไหมครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : คงไม่ต้องกระมังครับท่าน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คำว่า องค์กรเอกชน บัญญัติเอาไว้เดิมครับ อยู่ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ นะครับ ซึ่งเขามีองค์กรเอกชนที่เขาขึ้นทะเบียนกับทาง กกต. ไว้ เขามีอยู่นะครับ ร่างมาตราที่เราเขียนนี้เลยรับรององค์กรเอกชนอันนี้ แล้วก็ในร่างมาตรา ๓๐ ของเราในวรรคสอง นี้ะครับ ก็บอกว่าให้เป็นองค์กรเอกชนเหมือนกัน ก็ใช้คำเดียวกัน แล้วจะเอาอย่างไร มาตรา ๓๐ วรรคสอง ก็ยังใช้คำว่า องค์กรเอกชน อยู่ครับ

ประธาน : คือถ้าเอาตามความหมายของอาจารย์ชาติชายก็ต้องเปลี่ยน ถ้าเอาตาม ความหมาย ท่านจะอ้างอิงตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ก็คงเดิมไว้

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : มิได้ นะครับ ท่านประธาน ในความเห็นผมก็คือว่า ที่เป็นอยู่เวลานี้น่าจะถูกต้อดีแล้ว เพราะว่ามาตรา ๖๖ วรรคสองกับมาตรา ๓๐ มันคือความหมาย เดียวกัน เป็นที่รวมของ non-state sector organization ส่วนมาตรา ๑๘ (๕) นี่มันเป็นเรื่องของ การไปขอพวกเอ็นจีโอพวกหน่วยอะไรต่าง ๆ มาช่วยเผยแพร่ มันเป็น non-profit ผมเข้าใจ อย่างนั้น นะครับ ไม่แสวงหากำไร มันถึงใช้คำว่า องค์กรเอกชน ผมก็คิดว่าถ้ามันเป็นอย่างนี้ น่าจะอยู่อย่างนั้นแหละ ขอบคุณครับ

ประธาน : อาจารย์ชาติชายไม่ติดใจนะครับ อาจารย์อุดมติดใจไหมครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ผมติดใจครับ ถ้าเกิดในความหมายที่เราใช้ มาตรา ๑๘ (๕) ก็น่าจะเป็นองค์กรได้ มันไปแยกเป็นองค์กร องค์กร ผมยังรู้สึกว่าจะเอ๊ะ มัน เพราะเวลาเรารับรอง เรารับรองเป็นองค์กรนะครับ การสนับสนุนเราจะไปสนับสนุนองค์กรหรือครับ คือผมกำลังนั่งคิด ว่ามีคำที่มันหน่วยงานหรือว่าเล็กใหญ่อย่างนั้น นะครับ คือพอดีผมยกมาตรา ๑๘ (๕) ขึ้นมาเพื่อจะ ถามว่าเวลาเราสนับสนุน เราสนับสนุนเป็น sector เล็ก ๆ อย่างนั้นหรือครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมคิดว่ามันอาจจะเป็นการใช้ ขอโทษท่านประธาน อนุญาต ผมไม่ได้ติดใจอะไร เพียงแต่พยายามจะเข้าใจว่าทำไมเขาเขียนมาตรา ๑๘ (๕) เป็นองค์กร เพราะว่าเวลาเราพูดถึงการทำงานในลักษณะ soft นี้ นะครับ ที่เป็นพวกแบบไปช่วยรัฐในการ เผยแพร่ส่งเสริมโน่นนี่นี้ เราก็จะพูดถึงมหาวิทยาลัย เราก็จะนึกถึงองค์กรแบบที่ไม่แสวงหากำไร อาจจะเป็นมูลนิธิ สมาคมอะไรต่าง ๆ และภาษาเราทั่ว ๆ ไปเราก็ใช้เรียกพวกนี้ว่า องค์กรสาธารณประโยชน์ใช้ไหม เราไม่เคยเรียกว่าองค์กรสาธารณประโยชน์ แต่พอเรามาพูดถึง ภาคเอกชนหรือว่าเอกชนนี้ นะครับ ในภาษาที่เป็นกฎหมายเราก็ใช้ว่าองค์กรเอกชน มันก็เลย เหมือนกับว่าในมาตรา ๑๘ (๕) มองให้ความสำคัญแก่องค์กรเล็ก ๆ แต่พอมาพูดถึงมาตรา ๖๖ วรรคสองหรือมาตรา ๓๐ มองเป็น sector เลย ที่มันเป็น non-state sector เข้าใจว่าอย่างนั้น แต่ว่าถ้าจะแก้ตามให้เหมือนกันหมด ผมก็ไม่ติดใจอะไรนะครับ จะได้ไม่มีปัญหาอะไรต่อไปก็ได้ ไม่เป็นไรครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : คือผมคิดว่าไหน ๆ ใช้องค์กรก็น่าจะใช้องค์กรให้หมด แค่นั้นเอง เพื่อไม่ให้เกิดการไปตีความอะไรที่มันแตกต่างกัน

นายอัชพร จารุจินดา : ประเดี๋ยวมันต้องกลับไปแก้รัฐธรรมนูญ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นถ้าตามในความหมายนี้ก็ต้อใช้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มันไปกันใหญ่ ผมก็ว่า

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

อันนี้เป็นการรับรองของเก่า มันก็จับกันไปว่ารับรองของเก่า ของเก่าเดิมที่จดทะเบียนเป็นองค์การ
ยังใช้ได้อยู่ ความหมายมันแค่นั้นเอง

นายอุดม รัฐอมฤต : คือในความหมายที่ท่านอชพรพูดนี้ผมต้องการจะบอกว่า
ก็เปลี่ยนคำว่า คือให้องค์การนี้เป็นองค์การตามกฎหมายนี้แค่นั้นนะครับ ถ้าตาม sense ผมนะครับ
คือหมายถึงว่าให้องค์การตามปี ๒๕๕๐ เป็นองค์การเอกชนที่ได้รับการรับรองแล้วก็แก้
มาตรา ๓๐ เสีย

นายอชพร จารุจินดา : คำว่า องค์การ ตาม ๒๕๕๐ นี้เป็นความหมาย
อย่างเดียวกับที่อาจารย์ชาติชายอธิบาย คือที่รวมสำหรับคนที่มาตรวจสอบจากภาคเอกชน
ความหมายคืออันนั้น มันต่างกับความหมายมาตรา ๑๘ แค่นั้นเอง

ประธาน : ยอมไหมครับ อาจารย์อุดม ยอมแล้ว ครับ จะได้ผ่านไปนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ตกลงใช้องค์การหรือองค์กร

ประธาน : องค์การครับ องค์การชนะแล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถ้าองค์การนี้มาตรา ๑๘ (๕) นี้ก็เหมือนกันใช้ไหม

นายอชพร จารุจินดา : อันนั้นเขาหมายถึงตัวแต่ละหน่วย ของเดิมเขาก็ใช้ ๒ คำ
ที่ต่างกันอยู่ ความหมายเขาคงเป็นอย่างที่อาจารย์ชาติชายพยายามอธิบายให้ได้ทุกหมัด

ประธาน : ใช้คำว่า พยายามสังเกต

นายประพันธ์ นัยโกวิท : โน้ตไว้ด้วยแล้วกัน มาตรา ๑๘ (๕) เดี่ยวรอท่านประธานมา
ตกลงเอาอย่างไร มันลึกลับกันอยู่

ประธาน : จำได้ ท่านประธานจะใช้คำนี้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๑๘ (๕) ด้วยอีกอันหนึ่ง ช่วยดูนิดหนึ่ง
จะใช้อย่างไรก็ลองดูให้สอดคล้องกัน ที่เข้าใจกันนี้ครับ ก็เหมือนกับว่าองค์การนี้มันเหมือน
พอเป็นเอกชนเขาใช้องค์การ เพราะเขาคิดว่าองค์กรนี้น่าจะเป็นลักษณะเป็นหน่วยงาน เขาก็เลยใช้
องค์การเอกชนก็ใช้กันมา องค์การเอกชนตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ มาตลอดครับ

ประธาน : ยอมไปแล้วนะครับ อาจารย์อุดมไม่ยอมง่าย ๆ อาจารย์ประพันธ์นี้ยอม
มาตรา ๖๗ ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๖๗ คือบรรทัดแรกใช้คำว่า บรรดาระเบียบ
ข้อกำหนด ประกาศคำสั่งหรือมติของคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่พอประโยคสุดท้าย จนกว่า

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

จะมีระเบียบ ตกคำว่า ข้อกำหนด ในวรรคสุดท้ายนี้ นะครับ จนกว่าจะมีระเบียบ ตกคำว่า ข้อกำหนด นะครับ ข้างล่าง ระเบียบ ข้อกำหนดครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ขออนุญาตค้างไว้ก่อนได้ไหมครับ เพราะว่าข้างในนี้ เท่าที่ดูมันไม่มีให้ กกต. เขากำหนดอะไร เดี่ยวจะขอไปเช็คอีกทีแล้วกันว่า มีหรือไม่มี นะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : กฎหมายอันนี้เราจะไม่ใช่ข้อกำหนดแล้วใช่ไหม

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เท่าที่อยู่ข้างในไม่มีเขียนครับ ขอไปเช็คอีกทีว่ามันจะมี อีกหรือเปล่า

นายประพันธ์ นัยโกวิท : แล้วกฎหมายอื่น กฎหมาย ส.ส. อะไร

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : อันนี้มันอ้างอิงเฉพาะตามกฎหมาย กกต. นี้ ส่วนอันนั้นก็ เป็นเรื่อง

นายอัชพร จารุจินดา : คือมันลำบากนิดหนึ่งครับ คือที่เคยพูดกันมาที่ว่า ตามรัฐธรรมนูญเดิม ๒๕๕๐ ๒๕๔๐ ในรัฐธรรมนูญยอมให้ กกต. ออกข้อกำหนดได้โดยอาศัย รัฐธรรมนูญเลย เพราะฉะนั้นที่ผ่านมาเขาก็ออกข้อกำหนดต่าง ๆ ออกมาที่เกี่ยวข้อง ตอนนี้มี ปัญหาเหมือนกันว่ากฎหมายเรา ข้อกำหนดเหล่านั้นยังได้อยู่หรือเปล่าไม่รู้

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เดิมกฎหมาย กกต. จะมีมาตราต้น ๆ ที่ให้ กกต. ออกเป็นบทกวาดไว้ แล้วก็เพื่อรับกับรัฐธรรมนูญ มันก็เลยออกข้อกำหนดรับกัน แต่ตอนนั้นวรรคนั้น มาตรา นั้นเราไม่ได้เขียน ก็เลยอันนี้ขอให้ฝ่ายเลขาไปตรวจสอบก่อนนะครับว่ามันมีค้างอยู่หรือเปล่า

ประธาน : มาตรา ๖๘ ครับ มีอะไรไหมครับ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือในมาตรา ๖๙ นี้พูดถึงการสืบสวนสอบสวน ดำเนินคดีอะไรที่ทำมาก่อนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ การเลือกตั้ง ปี ๒๕๕๐ นะครับ ก็หมายความว่าดำเนินการต่อไปได้ แล้วในประโยคต่อมาบอกว่า ให้ถือว่าการนั้นเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และการดำเนินการ ต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หมายความว่า การสืบสวนหรือ การดำเนินคดีเดิมนั้นนะครับ ต่อไปนี้ก็ต้องมาใช้ตาม พ.ร.บ. ๓ ร่างอันนี้ใช่ไหมครับ ซึ่งกฎหมาย บางแห่ง กฎหมายเดิมบางอันเขาบอกให้ทำตามเรื่องเดิมจนกว่าจะเสร็จ อันนี้เราเปลี่ยนว่า ให้ทำตามกฎหมายใหม่เลยใช่ไหม

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : อันนี้ ๒ วัตถุประสงค์ ๑. ก็คือรองรับในส่วนที่ค้างอยู่ให้สามารถทำต่อได้ ๒. ก็คือจะทำอะไรต่อไปก็ให้เข้าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบนี้ ส่วนถ้ามีปัญหาว่าจะทำกันอย่างไร ในสิ่งที่จะต้องทำก็ให้ กกต. เป็นคนวินิจฉัย เพราะว่าในหลายเรื่องอย่างของเดิมตอน ๒๕๕๐ เราใช้ว่าสืบสวนสอบสวน แต่ตอนนี้เราใช้เป็นเรื่องไต่สวน แล้วบางเรื่องเราเปลี่ยนกระบวนการไปบางกรณี เพราะฉะนั้นในขั้นตอนบางขั้นตอนหรือในการดำเนินการต่อเนื่องไป ก็เลยอาจจะดูว่าจะทำอย่างไรต่อ ก็โยนให้ กกต. เป็นผู้กำหนด โดยดูพื้นฐานจากกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าจะเข้าสู่ขั้นตอนไหน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เขาพูดเรื่องสืบสวนสอบสวนอย่างเดียวใช่ไหม ผมยังไม่ได้พลิกดู

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เพราะว่าบางที่มันยังมีคดี มีอะไรค้างอยู่ก็เอาเสียให้มาอยู่ตรงนี้เสีย แล้วก็เข้าระบบ แล้วก็ให้ กกต. ดูว่าจะทำอย่างไร ก็ให้ กกต. วินิจฉัยสั่งการ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาใช้ตามกฎหมายนี้เลยนะครับ

ประธาน : มีอะไรอีกไหมครับ ท่านประพันธ์เรื่องนี้ ก็เป็นอันจบนะครับ กฎหมายลูกว่าด้วย กกต. เชิญครับ

นายนครชิต สิงหเสนี : ท่านประธานครับ ขอภัยเรื่องนี้ผมไม่อยู่ตอนที่มีการพิจารณา ผมเคยจำได้เราพิจารณาช่วงหนึ่งเรื่องคณะกรรมการ กกต. จังหวัดนี้ครับ เสร็จแล้วมติของเราคือไม่มีให้ กกต. จังหวัด แต่ตอนนั้นที่เราอภิปรายกันมันมีคำคำหนึ่งขึ้นมาคือคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด แล้วก็ถ้าผมจำไม่ผิดอภิปรายกันทำนองว่า ในส่วนของภูมิภาคเขาคือสำนักงานที่ทำหน้าที่ดูแลเป็นเหมือนสาขาของ กกต. กลาง ในขณะที่ของ กทม. กรุงเทพมหานครที่ดำเนินการเลือกตั้งด้วย คือมีความต่างกัน ใน ๒ องค์การหรือองค์กรนี้ที่อยู่ในต่างจังหวัดกับกรุงเทพ ท่านประธานเคยพูดไว้ทำนองหนึ่ง ถ้าผมจำไม่ผิดว่าน่าจะต้องเขียนบทเฉพาะกาลหรือไม่ ให้สำนักงานที่อยู่ในต่างจังหวัดเปลี่ยนชื่อมาเป็นอะไรสักอย่างหนึ่งให้ตรงกับที่บทบาทของเขาจริง ๆ ก็คือลักษณะเป็นผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานการเลือกตั้งประจำจังหวัดหรืออะไรทำนองนั้นครับ ผมจำได้ท่านประธานใช้คำว่า น่าจะต้องไปเขียนในบทเฉพาะกาลไม่ทราบมีการดำเนินการหรือยัง หรือเรื่องนี้เลิกไปแล้วครับ

ประธาน : ใครตอบได้ครับ ท่านประพันธ์ตอบคำถามท่านนครชิตได้ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ต้องถามฝ่ายเลขาครับ อันนี้

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เรื่องนั้นคือ กกต. จังหวัดเรายกเลิกไปแล้ว แต่หน่วยงานที่เป็นหน่วยปฏิบัติ ที่เป็นหน่วยประจำปัจจุบันที่ท่านประพันธ์บอกก็คือผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ซึ่งลักษณะคือเป็นหัวหน้าสำนักงานในพื้นที่ ซึ่งพอเรียกแล้วมันก็เกิดการสับสนกับผู้อำนวยการในการจัดการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งหรือประจำท้องถิ่น ท่านประธานก็บอกว่ก็มาเรียกเสียให้เข้าระบบงานด้านงานประจำ ก็ให้เป็นหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเสีย ซึ่งตรงนี้ในส่วนที่เราเขียนรองรับตัวสำนักงานแล้วก็บรรดาระเบียบ คำสั่งอะไรที่ออกตามกฎหมายปี ๒๕๕๐ ก็ให้เอามาใช้ไปพลางก่อน ตรงนั้นสำนักงาน กกต. ก็ต้องเสนอในการที่จะปรับปรุงแก้ไขต่อไป ส่วนอะไรที่เคยรองรับไว้แล้วก็สามารถดำเนินการต่อไปได้ครับ คงไม่เป็นปัญหา แต่อันนี้เดี๋ยวจะรับเป็นประเด็นไว้อีกทีหนึ่งว่า เดี่ยวท่านประธานกลับมาจะต้องเขียนเพื่อให้เปลี่ยนไปเลยไหม ตั้งแต่ต้นตามกฎหมายว่าจากผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดให้หมายถึงหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เพื่อจะได้ปรากฏเป็นตำแหน่งตามกฎหมายนี้ไปเลยไปในตัว เดี่ยวจะรับไว้เป็นประเด็นหารือไว้ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านประธานขออนุญาตร่างมาตรา ๖๙ นิดหนึ่งนะครับ คือในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ในตัวรัฐธรรมนูญจะเป็นอย่างที่ท่านธนาวัฒน์ว่า ก็เขียนไว้เฉพาะเรื่องการดำเนินการสืบสวนสอบสวน แต่ว่าในพระราชบัญญัติบางฉบับนั้นะครับ ที่ผมเปิดเจออันนี้พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๐๔ การพิจารณาคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการไต่สวน มันมีคำนี้ครับ และแสวงหาหลักฐานทั้งปวงเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มันมีไต่สวนด้วยของเดิม

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : คือก็เลยเขียน เพราะว่าตอนกฎหมาย กกต. ปี ๒๕๕๐ อำนาจหลักที่เขียนล้าจากรัฐธรรมนูญ คืออำนาจในการสืบสวนสอบสวน ส่วนการดูแลเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่นก็เป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่น เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เลยเขียนหลักการคืออำนาจหลักก็คือการสืบสวนสอบสวน แล้วก็พ่วงมาเรื่องของการดำเนินคดีและการดำเนินการอื่นใดก็คือไปดูสิว่า กกต. ไปดำเนินการในเรื่องใด มีกฎหมายเรื่องใดที่ให้ทำบ้าง เอาตามกฎหมายนั้นบวกกับอำนาจ กกต. ตามกฎหมายนี้ก็เขียนรองรับไว้เสีย ส่วนจะทำอย่างไรต่อไป จะดำเนินการตามกฎหมายเดิมในเรื่องของสอบสวนและที่เปลี่ยนเป็นไต่สวนจะทำกันอย่างไร ก็ให้ กกต.

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เป็นผู้วินิจฉัยว่าจะทำงานกันอย่างไรต่อไป ซึ่งโดยหลักการ กกต. ก็คงจะต้องไปออกระเบียบ กฎเกณฑ์อะไรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายใหม่ ตามรัฐธรรมนูญใหม่เพื่อรองรับไม่ให้ขัดกันอยู่ ด้วยแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นการเขียนรองรับในเบื้องต้น แล้วก็การเดินหน้าเพื่อความต่อเนื่อง ก็ให้ กกต. วินิจฉัยก่อนว่าจะทำงานอย่างไร เพื่อให้รองรับกับกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เท่านั้นเองครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะเป็ภาพเขียนกวาด เขียนบทกวาดไว้ก็คืออำนาจหลัก แล้วก็ส่วนอื่นที่เป็นเรื่องสำคัญ ส่วนดำเนินการอื่นใดก็เป็นบท sweeping clause เพื่อไม่ให้ตก หล่นกับภารกิจที่ กกต. ดำเนินการอยู่ตามกฎหมายฉบับอื่นด้วย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อย่งไรลองโน้ตไว้ชนิดหนึ่งนะครับ การไต่สวน ดำเนินการสืบสวนสอบสวน ไต่สวนนะครับ เพราะว่ามีกฎหมายอื่นที่ กกต. มีหน้าที่และอำนาจอยู่ มันมีเขียนอยู่ และที่นี้ในร่างมาตรา ๖๙ นี้ะครับ การดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ที่ร่าง สำนวนไต่สวน กกต. ถือเป็นสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาด้วย ที่นี้เราไม่เขียนเอาไว้แบบนี้ครับ เดียวมันจะมีปัญหาหรือเปล่า ลองโน้ต ไว้ดูชนิดหนึ่งแล้วกันนะครับ มีกฎหมายนี้ครับ กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการ ไต่สวนนี้มันมีอยู่ เขาเขียน พ.ร.บ. ท้องถิ่น เอาอย่างนั้น พ.ร.บ. ท้องถิ่น มาตรา ๑๐๔ จะได้อยู่ในนี้ จะได้เปิดง่าย มาตรา ๑๐๔ ของพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร ท้องถิ่น

ประธาน : เชิญครับ ท่านอาจารย์ชาติชาย

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประธาน : เชิญครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ โยงมาถึงเรื่องของ กกต. ในการจัดการเลือกตั้งนะครับ ตามที่เราไปรับฟังความคิดเห็นมาตั้งแต่แรก ๆ ก่อนรัฐธรรมนูญยังไม่ได้ลงประชามติ แล้วก็เมื่อมีการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติเมื่อคราวที่แล้วเมื่อวันที่ ๓-๗ พฤศจิกายนเมื่อต้นเดือน มันก็มีประเด็นหนึ่งเรื่องเกี่ยวกับการที่ประชาชนร่วม ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เขาเห็นว่าในการจัดการเลือกตั้งน่าจะมีสิ่งที่เขาเรียกว่าคณะอำนาจการเลือกตั้งระดับจังหวัด อันนี้หมายถึงว่าเป็นคณะกรรมการที่ประกอบไปด้วยภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนทั้งหลายที่เป็นเหมือนกับผู้ประกอบกันขึ้นมาเพื่อจะช่วยกรรมการเลือกตั้งส่วนกลางที่จะดูแลสอดส่องให้เห็นต่าง ๆ นะครับ ไม่ได้เป็นตัวของพนักงาน กกต. ที่อยู่ในตามจังหวัดอาจจะเป็นกรรมการซึ่งเราจะตั้งขึ้นทีละคราวไปก็ได้ หรือว่าถ้าจะให้ดูแลการเลือกตั้งท้องถิ่นก็ให้ดูเป็นทีละ ๒ ปีก็ได้ แล้วก็วิธีการสรรหาแล้วก็จ่ายเบี้ยเลี้ยงไป อะไรไปตามที่ทำงาน อันนี้ก็เห็นเป็นความเห็นของประชาชน แล้วก็ผอ.เห็นว่าในร่างของเรานั้นไม่มี เพราะเรามีผู้ตรวจการก็เลยหรือว่าตกลงว่าเราจะไม่มีอย่างนี้แล้วนะ เพราะว่าเดี๋ยวประชาชนเขาก็จะถามมาอีกกว่าที่เขาถามความเห็นมา ให้ความเห็นมา แล้วก็การสำรวจของสถิติแห่งชาติไปเป็นเรื่องเป็นราวแล้วเขาก็ตอบมาน่าจะมี โดยเขาก็มองในมุมว่า จะได้ช่วยกันเป็นหูเป็นตาให้แบบนี้อันนี้ก็เลยเรียนถามครับว่าตกลงจะไม่มีแล้วหรืออย่างไร หลักการก็คือว่าไม่ใช่ไปตั้งถาวร แต่ว่าเป็นเหมือนกับครั้งคราวไป อย่างเช่น เลือกตั้ง ส.ส. หรือเลือก ส.ว. ก็มีพวกเขาเป็นคณะอำนาจการหลายฝ่าย ก็เรียนหรือครับว่าจะเอาอย่างไร เพราะว่ามันไม่มีในร่างนี้ จะเติมแฉวนขึ้นมาหน่อยก็ได้ เหมือนลักษณะว่าจะตั้งขึ้นก็ได้อะไรอย่างนี้หรือเปล่า หรือว่าจะไม่เอ่ยถึงเลย ขอขอบคุณครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในการเลือกตั้งถ้าเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาทั่วไปคณะกรรมการการเลือกตั้งเขาจะตั้งคณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งแต่เป็นคำสั่งของ กกต. เขาตั้งอยู่ในส่วนของการเลือกตั้งท้องถิ่นเนื่องจากว่ากฎหมายท้องถิ่นมันเขียนไว้โดยเฉพาะว่าให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับผู้อำนาจการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มันก็เลยเป็นไปตามกฎหมายท้องถิ่นนั้น แต่ว่าข้อสังเกตของท่านอาจารย์ในร่างมาตรา ๒๒ วรรคสอง เขาบัญญัติอยู่ว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจที่จะดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการ

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เลือกตั้งภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการได้ ฉะนั้นโดยวรรคสองของมาตรา ๒๒ กกต. เขามีอำนาจที่จะตั้งผู้ว่า หรือรองผู้ว่าศึกษาธิการจังหวัดเป็นคณะกรรมการในจังหวัดได้ถ้าเขาจะทำ และที่นี้รายละเอียดถ้าท่านอยากจะให้อยู่ในกฎหมายมันจะต้องไปอยู่ตามวรรคสาม คือในการ ดำเนินการตามวรรคสองก็ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่น ซึ่งอันนี้มันจะต้องไปเขียนอยู่ใน ถ้าจะเอาเนะครับ ต้องไปเขียนอยู่ในพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นรายละเอียดไปอยู่ในกฎหมายลูกซึ่งอันนี้กระทรวง มหาดไทยเขาต้องเป็นคนยกร่างเนะครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ในร่างนี้ยังไม่ได้เขียน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เขียนเพราะว่าอันนี้มันเป็นกฎหมาย กกต. เขาเขียนเป็น หลักการเอาไว้ในมาตรา ๒๒ วรรคสอง แต่ว่าวิธีการเลือกตั้งในรายละเอียดของท้องถิ่นมันจะไปอยู่ ในกฎหมายที่กระทรวงมหาดไทยเขาจะยกร่าง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เพราะฉะนั้นในส่วนเลือกตั้งระดับชาติ กกต. เองเขาก็มีอำนาจที่จะตั้งกรรมการ หรือว่ากรรมการอำนวยการช่วยเขาอยู่แล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เขามีอำนาจอยู่แล้ว

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : แต่เขาจะตั้งไม่ตั้งก็อีกเรื่องหนึ่ง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ถูกต้องครับ แต่ที่ผ่านมันเป็นคำสั่งของ กกต. เขาตั้ง มันจะมีจากส่วนราชการหมดทุกหน่วย รวมทั้ง ทหาร ตำรวจ ไฟฟ้า โทรศัพท อะไรอย่างนี้จะมี หมดเลย แต่ผมยังคิดแนวคิดคล้าย ๆ ของอาจารย์ว่าเดี๋ยวตอนยกร่าง พ.ร.บ.ฯ ส.ส. น่าจะดูว่า มันน่าจะเขียนในกฎหมายเลยไหมว่าให้มีกรรมการอย่างนี้ให้ กกต. ตั้ง มันจะอยู่ในกฎหมายเลยไหม

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผากท่านประพันธ์ด้วยครับ เพราะว่าเราไปถาม ความเห็นมาแล้วก็ไปสำรวจมาด้วยเขาก็ ๗๐ เปอร์เซนต์ คือราว ๆ นี้บอกว่าอยากให้ใส่ อยากให้มี

นายอัชพร จารุจินดา : พูดถึงตอนเจตนาทำรัฐธรรมนูญไม่ต้องการให้มี ท่านต้องการให้ กกต. ทำหน้าที่เอง ก็กลัวจะเกิดปัญหาแบบไปตั้งแล้วก็มอบให้คนอื่นเขาทำ

ประธาน : มีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ ท่านภัทระครับ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ขอหารือในมาตรา ๒๔ ผู้ตรวจการเลือกตั้งคิดในทางอุดริ ว่าสมมุติว่าเนื่องจากเรากำหนดคุณสมบัติว่าจะต้องไม่เป็นข้าราชการประจำใช่ไหมครับ เรียกว่า

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ต้องบริสุทธิ์ผุดผ่องพอสมควร เป็นไปได้ใหม่ว่าจะมีพรรคการเมืองเกณฑ์คนเข้ามาสมัครเป็นผู้ตรวจการเลือกตั้ง

นายอัชพร จารุจินดา : กกต. ก็ต้องคัดกัน

นายภัทร คำพิทักษ์ : เช็กความคิดเฉย ๆ นะครับว่ามันเป็นไปได้อย่างไร

นายอัชพร จารุจินดา : ก็อาจจะเป็นไปได้ก็เราพยายามป้องกัน และ ๑. คือ กกต. ต้องเป็นคนตรวจสอบดี ๆ ๒. มันใช้วิธีจับฉลากจังหวัด เพราะฉะนั้นเขาไม่สามารถที่จะไปกำหนดได้ว่าเขาอยู่จังหวัดนี้และต้องได้ตรงนี้ เขาอาจจะต้องไปโน้มนำหน้าที่อยู่ภาคอื่นซึ่งไม่มีผู้สมัครเขาก็ได้ แต่ว่ามีมันอาจจะ

นายภัทร คำพิทักษ์ : อันนี้ผมคิดอย่างนี้คือว่าจุดประสงค์เราดี และผมว่าเรา ออกแบบกลาง ๆ คือว่าเดิมมีอยู่ ๕ คน อันนี้ให้ผสม ผสมคือว่าคนอยู่ในพื้นที่ ๒ คน ชำนาญทางอะไรก็แล้วแต่ อีก ๓ คน จากส่วนกลางไป เพราะว่าก็น่าจะเป็น ๓ คน เพราะว่าถ้าเป็นพื้นที่ ๓ คน ไปข้างนอก ๒ คน เกิดมีปัญหา มันก็สู่วิทยาคคนพวกในพื้นที่ไม่ได้ ฉะนั้นก็ควรจะเป็น ๓ ๒ ถูกต้องแล้ว ที่นี้ผมกำลังนึกว่าเรื่องคุณสมบัติมาตรา ๒๔ เราเขียนไว้ค่อนข้างดีมาหลาย วันนั้นเอ๊ะใจเพราะว่า ท่านประพันธ์หรือใครท้วงขึ้นมาคนหนึ่งว่ามันจะหาคนแบบนี้ได้อย่างไร เกิดว่ามันไม่ได้และมันขึ้นทะเบียนได้ไม่ครบ มันจะมีปัญหาใหม่วันนั้นท่านประพันธ์ถามอย่างนี้ ที่นี้ผมก็เลยนึกตามไปว่า และมาตรา ๒๔ ถ้าสมมุติว่าผมเป็นพรรคการเมือง ผมก็จะหาคนประเภทนี้ส่งเข้าไป เพราะว่า ๑. ค่าตอบแทนน้อย ๒. ไปจังหวัดไหนก็ไม่รู้ ๓. มีความเสี่ยงอีก ไม่ได้อะไรเลยนะ แล้วก็มาขึ้นทะเบียนเอาไว้ ที่นี้ถ้าสมมุติว่าเป็นพรรคการเมืองผมก็หาคนมาลงสมัครอันนี้แล้วก็จ่ายค่าตอบแทน เพื่อให้มีแรงจูงใจว่าคุณไปทำอยู่ในพื้นที่ไหนก็ได้นะ แต่ว่าดูแลผู้สมัครพรรคเรา สมมุติว่าอย่างนี้นะครับ ไม่ต้องไป fix จังหวัดเลย อันนี้ยิ่งสอดคล้องกับของเขา คือหลักของเรามันน่าจะถูกแต่ว่า มันจะมีอะไรให้มันรอบคอบตรงนี้ใหม่ คือผมขวนคิดเฉย ๆ มาตรา ๒๔ ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ที่ผมเรียนคร่าวก่อนก็เป็นห่วงเหมือนกันว่าจะมีคนมาสมัครตามที่เรต้องการอยากจะมีเยอะ ๆ ได้จริงหรือเปล่า แล้วก็ถ้าเกิดจับสลากและมันไปคนละที่ที่เขาไม่อยากจะไปและเขาลาออกอย่างนี้และคนที่เหลือจะทำต่อไปได้เลยไหม เพราะเราไม่ได้เขียน เพราะมันเป็นตำแหน่งในกฎหมาย สมมุติว่าจะตั้งอย่างนี้นะครับผู้ตรวจการเลือกตั้งตกลงให้เบี่ยงวันละเท่าไร สภาให้เบี่ยงวันละเท่าไร คุณน่าจะเบี่ยงให้เท่าไร

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายนาถ ดวงวิชัย : ของสภาที่เป็นเดินทางแต่ละครั้งใช้ใหม่ครับ มี ๒๔๐ บาทกับ ๒๗๐ บาทครับ คือตั้งแต่ซี ๙ ขึ้นไป ๒๗๐ บาทต่อวัน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : สูงสุดเท่าไร

นายนาถ ดวงวิชัย : ๒๗๐ บาทครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ๒๗๐ บาท ให้เท่าตัว ๕๐๐ บาท จะมีคนไปหรือเปล่าให้มากกว่ารัฐสภา

นายอัชพร จารุจินดา : ที่พูดกันอาจารย์อุดมแจจะไปเอาเกณฑ์พวกนักศึกษา มาสมัคร นักศึกษาราชภัฏ

ประธาน : เชิญครับท่านนรชิต

นายนรชิต สิงหเสนี : ท่านประธานครับ ไม่ได้ตอบคำถามนี้ แต่ว่าเมื่อที่คุณไม่บอกว่าในจังหวัด ๒ คน มาจากข้างนอกอีก ๓ คน แต่ว่าถ้าผมจำไม่ผิด ๓ คนนี้คือ minimum ใช้ใหม่ครับ เพราะรู้สึกที่จังหวัดใหญ่อาจจะมีกรรมการสังเกตการณ์อันนี้เกิน ๕ คน อาจจะมีถึง ๗ คน ถึง ๘ คนก็ได้ คือให้ขึ้นบัญชีไว้จังหวัดละ ๘ คน ใช้ใหม่ครับ แต่ถึงเวลาปฏิบัติหน้าที่เพียง ๕ คน ผมเคยจำว่ามัน ๕-๗ คน แล้วแต่ขนาดของจังหวัด ตกกลางเหลือแค่ ๕ คนนะครับ

นางพรพิมล สัมฤทธิ์ผ่อง : ไม่น้อยกว่า ๕ คน แต่ไม่เกิน ๗ คน

นายนรชิต สิงหเสนี : ผมก็จำได้ว่า ๕-๗ คน ถ้าอย่างนั้นไม่มีอะไรครับ เมื่อก็ได้ยิน ๕ คน ก็เลยเอะใจ ๕-๗ คน ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เอาตามเดิมนะครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ก็ไปนอนคิดดูก็ได้ครับว่าจำเป็นหรือไม่เป็นราชการใหม่ ถ้าเป็นราชการมันอาจจะได้ผลดีไหม ผมว่าค่อยมาคุยกันอีกทีครับ

ประธาน : พูดถึงเบี้ยเลี้ยงถ้าเรามี incentive ให้เขา มันก็น่าจะสมควรนะ เพราะว่าเราก็รู้ว่าบางจังหวัดมันก็ทุรกันดารหรือว่ามันเสี่ยงภัย อันนี้เดี่ยวเราไปคุยกันในกฎหมาย ลูกอีกที เชิญครับอาจารย์ศุภชัย

นายศุภชัย ยาวะประภาช : มาตรา ๒๔ ตั้งแต่ที่เราเริ่มร่างก็คุยกันว่าจะหาคนได้หรือเปล่า อย่างกรณีความกังวลของท่านภัทระมันก็จะมีพรรคสามในกำกับ เพราะว่า กกต. จะต้องเป็นคนกำหนด ที่นี้ผมพยายามนั่งนึกดูว่าบรรดา กกต. จังหวัดที่เคยเป็น จำนวนหนึ่งที่รู้จัก ก็จะเป็นข้าราชการเกษียณ ที่นี้ผมเองก็ยังหวังว่า กกต. จังหวัดที่เป็นข้าราชการเกษียณน่าจะเป็น

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

กลุ่มหนึ่งที่เขาจะกลับมา หลายคนผมก็ค่อนข้างเชื่อว่าเขาทำงานด้วยความตั้งใจเพื่อบ้านเมือง แล้วก็กลุ่มนั้นน่าจะมียูเออะพอสมควรซึ่งเป็น กกต. จังหวัดเดิม เพราะฉะนั้นถ้าเรามองว่ามี กกต. จังหวัดเดิมสักครึ่งหนึ่ง แล้วก็มีคนใหม่ซึ่งคนใหม่ก็น่าจะเป็นสุดท้ายแล้วที่หน้าจะเข้าแก้ปัญหา ก็จะ เป็นข้าราชการเกษียณนั้นละ ผมว่าตอน กกต. ไปกำหนดต้องดูให้ดี ๆ ว่าถ้ากำหนดไม่ดี คืออย่างไร ผมว่าพรรคการเมืองเขาส่งคนไปนั่งตั้งแต่เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน กกต. แล้วละ เพราะเคยคุย กับคนที่ เป็น กกต. จังหวัดก็คือตั้งแต่เริ่มรับนั้นละ เขาก็ส่งคนไปฝังตัวไว้ตั้งแต่เป็นเจ้าหน้าที่เด็ก ๆ ซึ่งบางทีก็อยู่ตรงนั้นมาตั้งนาน และจริง ๆ แล้วเขาก็เหมือนมีปลอกคอกอยู่ ทีนี้สิ่งที่ท่านภัทรกังวล ก็น่ากังวลนะครับ แต่ผมก็ยังคิดว่า กกต. จังหวัดเดิมที่เคยเป็นอยู่จำนวนหนึ่งอาจจะสักครึ่งหนึ่ง จะเข้ามาแล้วก็ที่เหลืออีกสักครึ่งหนึ่งน่าจะมียูเออะพอสมควรจำนวนหนึ่งที่เขาไปสมัครก็น่าจะพอ ไปได้นะครับ เพราะว่าถ้าฝ่ายการเมืองเขาเองเขาก็ต้องหาช่องว่างที่จะต้องส่งคนเข้ามา แต่ กกต. ก็ต้องไปกำหนดเพื่อจะกันตรงนั้น ตรงนี้ผมว่าก็เป็นบทเรียน challenge ความท้าทาย แรก ๆ ของ กกต. ว่า กกต. จะต้องกำหนดอย่างไร ก็ต้องรู้ทันกันตั้งแต่ตอนต้นเพราะว่านี่มันไม่ใช่ กกต. ต้องต่อมวยไม่รู้ก็ยกเลยนะครับ อันนี้ยกแรกเท่านั้นเองครับ ถ้ายกแรกต่อมวยแล้วก็จบครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขั้นตอนมันก็คงคล้าย ๆ กับที่ทาง กกต. เขาคัดเลือก กกต. จังหวัด ซึ่งเขาจะมีกรรมการสรรหาและมีการตรวจคุณสมบัติมา ถ้าใครมีประวัติอย่างเช่น เคยเป็นสมาชิกพรรคการเมืองทาง กกต. เขาก็พยายามจะไม่เอา หรือว่าเกิดมีเรื่องร้องเรียนว่า โก๊สซิดนักการเมืองคนไหนเวลาไหนเขาก็จะไม่เอา เขาก็ต้องมีกระบวนการ เขาก็มีการดูแลพอสมควร คัดเลือก กกต. จังหวัดที่ผ่านการสรรหาจากจังหวัดมาแล้ว ๑๕ คน ให้มาเลือก ๕ คน ในส่วนกลางประกาศลงหนังสือพิมพ์เลยนะครับ ให้คนที่ใครมีข้อมูลประวัติส่งประวัติมาได้ ฉะนั้น ในการคัดเลือก กกต. จังหวัดแต่ละครั้งอย่างที่ท่านอภิชาติพูดบัตร์ร้องเรียนใส่เป็นกล่องเลยครับ เหมือนกับกล่องของกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ใส่กันเป็นกล่อง

ประธาน : มีท่านกรรมการผู้ใดมีความเห็นใหม่ครับ ก็เป็นอันจบนะครับสำหรับ กฎหมายร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ครับ ท่านประพันธ์มีอะไรครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ดรุณี ๔/๖

วันอังคารที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มิได้ครับ ยังไม่มีตอนนี้ ก็มีที่เรานัด ๆ ไว้ ก็ยังมีที่เราค้าง ๆ อยู่ เดี๋ยวรอให้ท่านประธานมาอีกที่ที่เราค้างอยู่นี้ะครับ ก็จะอภิปรายตอนนี้เดี๋ยวยาวครับ
ประธาน : ถ้าไม่มีอะไรแล้ว ก็ขอขอบคุณทุกท่านและขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข